Nr. 6. Warszawa, dnia 23 Lutego 1920 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru 3 mk. Prenumerata kwartalna 25 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 3 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5.

Organizacja władz.

112.

PRZEPIS WPROWADCZY

do ustawy z dnia 31 lipca 1919 r.

„O tymczasowej Organizacji Władz i Urzędów skarbowych".

Na zasadzie art. 14 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r., Dz. Praw P. P. Nr. 65, poz. 391 „O tymczasowej Organizacji Władz i Urzędów skarbowych" *) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustawę z dnia 31 lipca 1919 r. na razie wprowadza się w życie na obszarze województw: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego, Warszawskiego i w mieście stoł. Warszawie, w następujących terminach:

a. Z dniem 1 kwietnia 1920 r. zostają otwarte Izby skarbowe i równocześnie przestają funkcjonować dotychczasowe Delegacje Ministerstwa Skarbu.

b. Z dniem 1 kwietnia 1920 r. zamiast istniejących obecnie Inspektoratów skarbowych, tworzy się Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych, a zamiast powiatowych Kas skarbowych — Kasy skarbowe. Zarządy skarbowe miast Warszawy i Łodzi otrzymują nazwy: „Urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych na okręg miasta Warszawy" i „Urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych na okręg miasta Łodzi".

c. Przewidziane w art. 2 i 10 Ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, wchodzą w życie stopniowo w okresie między 1-ym kwietnia i 30-ym czerwca 1920 r.

§ 2.

Sposób przejęcia spraw przez nowo zorganizowane Władze i Urzędy od dotychczasowych Urzędów, jak również sposób załatwiania spraw akcyzowych i monopolowych w poszczególnych okręgach, aż do uruchomienia w nich urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych określą osobno wydane pod tym względem rozporządzenia.

§ 3.

Postanowienia, dotyczące rozmieszczenia Władz i Urzędów skarbowych, oraz przepisy organizacyjne i kompetencyjne dla Izb skarbowych i dla Urzędów skarbowych — podaje rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 31 lipca 1919 r.; przepisy rachunkowe dla Kas skarbowych i dla Izb skarbowych, oraz przepisy kancelaryjne są zawarte w osobnych instrukcjach.

Warszawa, dnia 30 stycznia 1920 r.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

(Dz. Ustaw Nr. 15 z d. 23/II 1920 r., poz. 80).

*) Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 23 z d. 26/VIII 1919 r., poz. 317.

113.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

do Ustawy o organizacji Władz i Urzędów skarbowych na obszarze województw: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego i Warszawskiego, wydane na zasadzie art. 12, 13 i 15 Ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. Praw P. P. Nr. 65, poz. 391).

DZIAŁ I.

Rozmieszczenie władz i Urzędów skarbowych.

§ 1.

Na obszarze każdego województwa tworzy się jedną Izbę skarbową.

Siedzibami Izb skarbowych są: Białystok, Kielce, Lublin, Łódź i Warszawa.

Izbie skarbowej dla województwa Warszawskiego podlegają także Urzędy skarbowe w mieście stołecznem Warszawie.

§ 2.

W każdym powiecie administracyjnym istnieje Urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych, oraz Kasa skarbowa. Siedzibą Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych, jak również Kasy skarbowej jest siedziba Starostwa.

Miasto stołeczne Warszawa i miasto Łódź posiadają odrębne Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych i odrębne Kasy skarbowe.

W powiecie Będzińskim czasowo istnieją dwa Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych i dwie Kasy skarbowe, a to w Będzinie i w Dąbrowie.

§ 3.

Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych są następujące:

A. **W okręgu Izby skarbowej Warszawskiej:**

I. W mieście Warszawie: 1-szy dla obszaru miasta na północ od Alei Jerozolimskiej i dla powiatu Płońskiego;

2-gi dla obszaru miasta na południe od Alei Jerozolimskiej i dla powiatów Grójeckiego i Warszawskiego;

3-ci dla przedmieścia Pragi i dla powiatów Pułtuskiego, Radzymińskiego i Mińsko-Mazowieckiego.

II. W mieście Skierniewicach dla powiatów: Łowickiego, Skierniewickiego, Rawskiego, Błońskiego i Sochaczewskiego.

III. W mieście Włocławku dla powiatów: Włocławskiego, Nieszawskiego, Gostyńskiego i Kutnowskiego.

IV. W mieście Płocku dla powiatów: Płockiego, Lipnowskiego Rypińskiego i Sierpeckiego.

V. W mieście Ciechanowie dla powiatów: Ciechanowskiego, Makowskiego, Przasnyskiego i Mławskiego.

B. **W okręgu Izby skarbowej Łódzkiej:**

I. W mieście Łodzi — dla miasta Łodzi i dla powiatów: Łódzkiego, Brzezińskiego i Łęczyckiego

II. W mieście Koninie dla powiatów: Konińskiego, Słupeckiego i Kolskiego.

III. W mieście Kaliszu dla powiatów: Kaliskiego i Tureckiego.

IV. W mieście Sieradzu dla powiatów: Sieradzkiego, Wieluńskiego i Łaskiego.

V. W mieście Piotrkowie dla powiatów: Piotrkowskiego i Noworadomskiego.

C. **W okręgu Izby skarbowej Kieleckiej:**

I. W mieście Częstochowie dla powiatów: Częstochowskiego, Będzińskiego i Włoszczowskiego.

II. W mieście Miechowie dla powiatów: Miechowskiego Olkuskiego, Pińczowskiego i Jędrzejowskiego.

III. W mieście Kielcach dla powiatów: Kieleckiego, Koneckiego i Opoczyńskiego.

IV. W mieście Opatowie dla powiatów: Opatowskiego, Sandomierskiego i Buskiego (Stopnickiego).

V. W mieście Radomiu dla powiatów: Radomskiego, Iłżeckiego (Wierzbnickiego) i Kozienickiego.

D. **W okręgu Izby skarbowej Lubelskiej:**

I. W mieście Lublinie dla powiatów: Lubelskiego, Lubartowskiego, Puławskiego i Janowskiego

II. W mieście Zamościu dla powiatów: Zamojskiego, Tomaszowskiego, Biłgorajskiego i Krasnystawskiego.

III. W mieście Chełmie dla powiatów: Chełmskiego, Hrubieszowskiego i Włodawskiego.

IV. W mieście Łukowie dla powiatów: Łukowskiego, Garwolińskiego, Radzyńskiego i Bialskiego.

V. W mieście Siedlcach dla powiatów: Siedleckiego, Janowskiego, Sokołowskiego i Węgrowskiego.

E. **W okręgu Izby skarbowej Białostockiej:**

I. W mieście Białymstoku dla powiatów: Białostockiego, Bielskiego, Sokólskiego i Mazowieckiego.

II. W mieście Suwałkach dla powiatów: Suwalskiego, Sejneńskiego, Augustowskiego i Szczuczyńskiego.

III. W mieście Łomży dla powiatów: Łomżyńskiego, Kolneńskiego, Ostrołęckiego i Ostrowskiego .

DZIAŁ II.

Izby skarbowe.

Przepisy ogólne.

§ 4.

Izby skarbowe podlegają bezpośrednio Ministerstwu Skarbu i są władzami przełożonemi nad urzędami skarbowemi (art. 3 ust. organ.).

§ 5.

Izby skarbowe mają następujący zakres działania:

1. Wykonują nadzór nad czynnościami podległych im urzędów skarbowych, a w szczególności czuwają nad tem, aby podatki i opłaty, tudzież przychody z akcyz i monopolów państwowych były prawidłowo i we właściwym czasie wymierzane, płacone i ściągane.

2. Spełniają czynności, połączone z wykonaniem budżetu państwowego, poruczone im przez właściwe przepisy i rozporządzenia Ministerstwa Skarbu.

3. Wykonują nadzór nad czynnościami podległych im Kas skarbowych tak bezpośrednio, jakoteż za pośrednictwem skarbowych urzędów podatków i opłat skarbowych lub też urzędów akcyz i monopolów państwowych.

4. Orzekają: a) w pierwszej instancji — w sprawach, niezastrzeżonych Ministerstwu Skarbu, ani nie należących do zakresu działania urzędów skarbowych (art 2, lit. B. ust. organ.), b) w drugiej i ostatniej instancji — w sprawach, należących do zakresu działania podległych im urzędów skarbowych, a mianowicie przy udziale komisji podatkowych, apelacyjnych, względnie rekursowych w wypadkach, ustawami podatkowemi przewidzianych (art. 8 ust. organ.).

Dyrektor Izby.

§ 6.

Na czele Izby skarbowej stoi Dyrektor.

Mianuje go, zwalnia i przenosi Minister Skarbu. Zastępcę Dyrektora wyznacza Minister Skarbu w zasadzie z pośród naczelników wydziałów.

§ 7.

Dyrektor Izby jest przełożonym wszystkich podległych mu urzędników w okręgu Izby skarbowej; mianuje i przenosi w obrębie swego okręgu urzędników trzech najniższych kategorji płac; przedstawia Ministerstwu Skarbu opinje co do kandydatów na urzędników wyższych kategorji; składa umotywowane wnioski co do potrzeby powiększenia personelu; w granicach wydanych przepisów udziela urlopów urzędnikom w swoim okręgu i wyznacza ich zastępców; przedstawia ze swą opinją Ministerstwu Skarbu prośby urzędników o przeniesienie do innego okręgu, o zaliczki i zapomogi i t. p.; nadto sprawy, dotyczące emerytowania, wynagradzania i karania urzędników; posiada prawo czynienia pod-

władnym urzędnikom upomnień, tudzież zawieszania ich w czynnościach, stosownie do wydanych w tym kierunku przepisów służbowych.

§ 8.

Dyrektor jest odpowiedzialny za prawidłowy bieg spraw skarbowych w okręgu Izby, czuwa zatem bezpośrednio i za pośrednictwem kierowników wydziałów i urzędów nad czynnościami Izby skarbowej i Urzędów skarbowych, pilnuje ścisłego przestrzegania ustaw skarbowych, rozporządzeń i instrukcji Ministerstwa Skarbu, daje baczenie na rozwój życia ekonomicznego w podległym mu okręgu i na żądanie Ministerstwa Skarbu składa mu uwagi i wnioski w przedmiotach, dotyczących skarbowości, oraz dostarcza danych, niezbędnych dla oceny istniejących i projektowania nowych źródeł dochodu.

§ 9.

Do Dyrektora Izby należy kierownictwo ogólne wszystkich spraw, podległych Izbie skarbowej. Dyrektor Izby jest mocen zlecić naczelnikom wydziałów samodzielne załatwianie niektórych rodzajów spraw. Dla narad w sprawach, wymagających wszechstronnego oświetlenia i wymiany zdań, Dyrektor Izby może zwoływać posiedzenia naczelników wydziałów lub ich zastępców. Wygłoszone na posiedzeniach opinje protokółuje się, lecz posiadają one dla Dyrektora Izby tylko znaczenie doradcze.

§ 10.

Za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu może Dyrektor Izby zwoływać narady kierowników Urzędów skarbowych lub urzędników dla specjalnej gałęzi służby skarbowej (referentów stemplowych, rachmistrzów i t. p.), w celu zaznajomienia ich z nowemi przepisami, ujednostajnienia praktyki i t. p.

§ 11.

Do obowiązków Dyrektora Izby należy dokonywanie rewizji urzędów skarbowych, a także ważniejszych zakładów produkcji przedmiotów, podlegających opłatom akcyzowym lub stanowiących monopol państwowy. Rewizji tej Dyrektor dokonywa sam lub ze współudziałem fachowych urzędników i sporządza krótki protokół w specjalnie w tym celu prowadzonym pamiętniku.

§ 12.

Dyrektor Izby składa corocznie Ministerstwu Skarbu sprawozdanie ogólne o działalności urzędów skarbowych w okręgu. Termin składania sprawozdania i jego szemat określa osobne rozporządzenie Ministerstwa Skarbu.

Wydziały.

§ 13.

Stosownie do charakteru spraw, należących do kompetencji Izby skarbowej, dzieli się ona na razie na cztery wydziały:

1. Wydział I-szy ogólny,
2. Wydział II-gi podatków bezpośrednich, obejmujący również i opłaty skarbowe, a to do czasu utworzenia dla nich odrębnego wydziału.
3. Wydział III-ci kasowy.
4. Wydział IV-ty akcyz i monopolów państwowych.

Wydziały dzielą się na oddziały. Ilość oddziałów oznacza Ministerstwo Skarbu na wniosek Dyrektora Izby.

§ 14.

Wydziałami kierują naczelnicy wydziałów; na czele oddziałów stoją kierownicy oddziałów.

Naczelnicy wydziałów powinni w zasadzie posiadać wyższe wykształcenie.

A. Wydział I-szy Ogólny.

§ 15.

Do wydziału ogólnego należą:

1. sprawy składu osobowego Izby skarbowej i wszystkich urzędów skarbowych w okręgu;
2. sprawy gospodarcze;
3. nadzór nad czynnościami kancelaryjnemi Izby skarbowej, nad archiwum i bibljoteką;
4. wszystkie sprawy, nie zastrzeżone kompetencji innych wydziałów.

§ 16.

Do Naczelnika Wydziału Ogólnego należy:

a. czuwanie nad prawidłowym i sprawnym podziałem nadsyłanej korespondencji pomiędzy właściwe wydziały Izby skarbowej i przestrzeganie szybkiego wysyłania korespondencji.

b. Referowanie Dyrektorowi spraw, dotyczących wydziału ogólnego.

c. Przeprowadzania poleconych mu przez Dyrektora Izby dochodzeń w sprawach służbowych przeciwko urzędnikom i funkcjonarjuszom skarbowym.

d. Coroczne sporządzanie preliminarzy budżetowych, dotyczących potrzeb rzeczowych i osobowych Izby skarbowej i podległych jej Urzędów skarbowych.

§ 17.

Prócz naczelnika, w skład wydziału wchodzą: referent spraw osobowych, referent spraw gospodarczych, dziennikarz i archiwista, jak również niezbędna ilość pomocniczych urzędników określona etatem. Jeden z referentów, wyznaczony przez Dyrektora Izby, jest zastępcą Naczelnika wydziału w wypadkach jego nieobecności.

§ 18.

Referent spraw osobowych prowadzi:

a. akty osobiste wszystkich urzędników Izby skarbowej i podległych jej urzędów skarbowych;

b. sprawy, dotyczące mianowania, zwalniania i przenoszenia, urlopowania, emerytowania, nagradzania i karania urzędników skarbowych;

c. dokładne wykazy urzędników i funkcjonarjuszów skarbowych w okręgu, wraz z ich etatami;

d. przechowuje podania kandydatów i prowadzi ich skorowidz;

e. zbiera referencje o kandydatach i opinje o czynnych urzędnikach i innych funkcjonarjuszach skarbowych i wogóle załatwia wszelkie sprawy, dotyczące urzędników skarbowych w okręgu;

f. układa preliminarz budżetowy potrzeb osobowych Izby skarbowej i podległych jej urzędów skarbowych, podając przy tem objaśnienia.

§ 19.

Do referatu spraw gospodarczych należy:

a. czuwanie nad dobrym stanem pomieszczeń urzędów skarbowych w okręgu, a w szczególności zajętych przez władze skarbowe budynków, stanowiących własność Państwa, jak również nad ich wewnętrznem urządzeniem i zaopatrzeniem;

b. prowadzenie spraw, dotyczących najmu pomieszczeń, wznoszenia nowych budynków, naprawy istnieją-

cych gmachów, dostaw przedmiotów, potrzebnych dla urzędów skarbowych;

c. badanie i przedstawianie do decyzji Dyrektora Izby wszelkich umów i kontraktów, zawieranych przez Urzędy skarbowe i referowanie opinji Izby skarbowej co do umów, podlegających zatwierdzeniu Ministerstwa Skarbu;

d. utrzymywanie w stanie ewidencji spisów inwentarza majątku, należącego do urzędów skarbowych i baczenie na to, aby podległe Izbie urzędy prowadziły i nadsyłały Izbie skarbowej corocznie dokładne inwentarze majątku;

e. zakupywanie dla Izby skarbowej i dla podwładnych jej urzędów materjałów piśmiennych i przyborów kancelaryjnych;

f. zarząd gospodarczy biur Izby skarbowej, tudzież inne sprawy natury gospodarczej;

g. układanie preliminarzy budżetowych, dotyczących potrzeb rzeczowych Izby skarbowej i podległych jej urzędów skarbowych w okręgu, na zasadzie projektów, składanych Izbie przez te urzędy, jak również opracowywanie objaśnień i gromadzenie dowodów, usprawiedliwiających potrzeby rzeczowe urzędów skarbowych.

§ 20.

Wszelkie umowy najmu pomieszczeń dla urzędów i zakładów skarbowych, o ile termin najmu nie przekracza trzech lat, a wysokość czynszu sumy 10.000 marek rocznie, zawiera Izba skarbowa. O ile czynsz roczny przekracza sumę 10.000 marek, lub termin najmu trzy lata, projekt umowy winien być przedstawiony do zatwierdzenia Ministerstwu Skarbu wraz z opinją Dyrektora Izby.

Kontrakty najmu podpisuje w imieniu Skarbu Państwa Dyrektor Izby skarbowej lub upoważniony przez niego urzędnik.

§ 21.

Do czasu wydania ogólnych przepisów o sposobie przeprowadzania robót i dostaw państwowych — w każdym poszczególnym wypadku określa Izba skarbowa, w jaki sposób ma być wykonana dostawa lub robota: czy przez przedsiębiorcę w drodze przetargu lub z wolnej ręki, czy sposobem gospodarczym, o ile chodzi o dostawy i roboty wartości do 10.000 marek; co do robót i dostaw powyżej tej sumy, decyduje Ministerstwo Skarbu.

§ 22.

Umowy dostaw i umowy wykonania robót, o ile cena dostawy, czy roboty nie przewyższa jednorazowo sumy 3 000 marek, mogą być zawierane przez naczelników urzędów skarbowych w granicach przewidzianego na ten cel kredytu. Jeżeli cena umowy przewyższa 3.000 marek, a nie przekracza 20.000 marek, projekty umów winny być zatwierdzane przez Izbę skarbową; gdy cena przekracza 20.000 marek, należy wyjednać decyzję Ministerstwa Skarbu.

§ 23.

Sprawy dotyczące zatwierdzenia projektów umów najmu pomieszczeń (§ 21), umów dostaw i robót (§ 22), jak również preliminarzy budżetowych, dotyczących potrzeb rzeczowych (§ 18) i inne sprawy natury gospodarczej, decyduje Dyrektor Izby, po wysłuchaniu opinji naczelników wydziałów (§ 9).

§ 24.

Dziennikarz prowadzi wykaz nadsyłanej i wysyłanej korespondencji, książkę pocztową i t. p., stosując się przy wykonywaniu swych czynności do przepisów kancelaryjnych.

Do archiwisty należy utrzymanie w ładzie i porządku archiwum Izby skarbowej, stosownie do przepisów kancelaryjnych, jak również zarząd bibljoteką Izby.

B. **Wydział II-gi podatków bezpośrednich i opłat skarbowych.**

§ 26.

Wydział II-gi ma nadzór nad prawidłowym wymiarem podatków bezpośrednich i opłat skarbowych i nad sprawnem ściąganiem podatków i opłat w okręgu Izby skarbowej.

§ 27.

Bezpośredni zarząd spraw, należących do wydziału II-go, sprawuje Naczelnik wydziału. Do niego należy przedewszystkiem kierownictwo wszystkich spraw, wchodzących w zakres czynności wydziału, przedstawianie Dyrektorowi Izby do decyzji spraw, wymagających jego zatwierdzenia, dokonywanie rewizji czynności urzędów skarbowych, podatków i opłat skarbowych i przewodniczenie, ewentualnie uczestnictwo w okręgowych komisjach podatkowych.

Naczelnik wydziału II-go powinien w zasadzie posiadać wykształcenie prawnicze.

§ 28.

Poszczególne działy czynności prowadzą kierownicy oddziałów. Podział czynności między poszczególne oddziały i zmiany w podziale zarządza Dyrektor Izby skarbowej na wniosek Naczelnika wydziału.

Ilość kierowników i pomocniczych urzędników oddziałów określa etat.

§ 29.

Osobny oddział stanowią sprawy, dotyczące wymiaru opłat stemplowych. Kierownik tego oddziału w zasadzie winien posiadać wykształcenie prawnicze.

§ 30.

W szczególności należą do wydziału II-go następujące sprawy, dotyczące podatków bezpośrednich:

1. **W przedmiocie podatku gruntowego i podymnego:**

a. wprowadzanie zmian i poprawek w ilości podatku gruntowego dworskiego, obliczanie podatku gruntowego włościańskiego, poprawianie omyłek i opuszczeń w opisach osad i gruntów włościańskich i zarządzanie spowodowanych tem zmian w podatku, sprostowywanie rozmiaru podatku gruntowego i podymnego w osadach, tudzież zarządzanie zmian w wymiarze tego podatku, a to wszystko na zasadzie sprawozdań, składanych przez urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych;

b. wydawanie rozporządzeń o wypuszczaniu w przymusową dzierżawę lub administrację majątku nieruchomego, zalegającego z podatkiem płatnika, oraz oznaczanie okresów, wolnych od wystawiania na sprzedaż zajętych rolnikom przedmiotów;

c. decydowanie podań o odroczenie lub rozłożenie na raty podatków i zaległości w wypadkach, przewidzianych w art. 293 ustawy o podatkach bezpośrednich, przytem w wypadku, oznaczonym w p. 2 tegoż artykułu wówczas, gdy należność nie przenosi 2.500 marek i składanie Ministrowi Skarbu wniosku wraz z opinją w wypadku, przewidzianym w art. 294 ust. o pod. bezp.

2. **W przedmiocie podatku od nieruchomości w miastach.**

a. inicjatywa w tworzeniu Komisji okręgowych do spraw państwowego podatku od nieruchomości w miastach, jak również inicjatywa co do tworzenia specjalnych Komisji podatkowych miejskich w wypadkach, przewi-

dzianych w art. 17 ustawy o podatku państwowym od nieruchomości w miastach;

b. prowadzenie biurowości okręgowych Komisji podatkowych, jako to: przygotowywanie spraw na posiedzenia Komisji, a w szczególności określenia granic przestrzeni zaludnienia miasta i projektów norm potrąceń, wykonywanie uchwał Komisji okręgowej i postanowień Dyrektora Izby lub jego zastępcy, jako przewodniczącego komisji;

c. przedstawianie do decyzji Komisji okręgowych odwołań od decyzji Urzędów podatkowych miejskich, jak również podań o odroczenie i rozłożenie na raty podatku i zaległości; przyjmowanie i przedstawianie Ministerstwu Skarbu skarg na decyzje okręgowych Komisji podatkowych wraz z opinją Komisji.

3. W przedmiocie podatku przemysłowego.

A. Co do podatku zasadniczego:

a. zarządzanie wydawania duplikatów zagubionych świadectw przemysłowych;

b. rozstrzyganie skarg płatników na orzeczenia Urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, w przedmiocie obliczenia zasadniczego podatku i na postanowienia tych urzędów o wymierzaniu kar, przewidzianych w obowiązujących przepisach o państwowym podatku przemysłowym;

c. określanie terminu zakończenia czynności sprawdzania handlów i innych procederów przez urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych.

B. Co do dodatkowego podatku przemysłowego.

a. Na terenie b. okupacji austrjackiej:

1. Inicjatywa w tworzeniu okręgowych Komisji do spraw podatku przemysłowego, prowadzenie biurowości Komisji i wykonywanie jej decyzji;

2. przygotowywanie i przedstawianie na posiedzeniach Komisji okręgowej spraw, dotyczących skarg na decyzje miejscowych Komisji;

3. rozstrzyganie skarg na orzeczenia karne urzędów skarbowych I-ej Instancji;

4. odraczanie i rozkładanie na raty zaległości podatku repartycyjnego w wysokości do 10.000 marek i najdłużej na okres jednego roku, oraz umarzanie zaległości do 1.500 marek, o ile zachodzą warunki, określone specjalnemi przepisami Ministerstwa Skarbu.

b. Na terenie b. okupacji niemieckiej:

zbieranie i przedstawianie z wnioskami Ministerstwa Skarbu danych, niezbędnych do wyznaczenia sum kontyngensu podatku repartycyjnego dla okręgu każdego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych.

c. Na terenie obydwu b. okupacji:

sprawdzanie bilansów i sprawozdań rocznych przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, tudzież dokonanego przez nich obliczenia podatku od kapitału i od czystego zysku i przedstawianie Ministerstwu Skarbu skarg na decyzje Izby skarbowej w przedmiocie dodatkowego podatku przemysłowego od przedsiębiorstw sprawozdawczych, w miarę specjalnych kompetencyjnych przepisów, wydanych przez Ministerstwo Skarbu.

4. W przedmiocie podatku od dochodów z kapitałów pieniężnych:

a. Nadzór nad prawidłowem obliczaniem i terminowem uiszczaniem podatku przez instytucje publiczne i prywatne, mające siedzibę swych Zarządów głównych w okręgu Izby i czuwanie nad zachowaniem przepisów art. 563 ustawy o podatkach bezpośrednich;

b. przy sprawdzaniu bilansów i sprawozdań rocznych przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, badanie i stwierdzanie prawidłowości obliczeń podatków od dochodów z kapitałów pieniężnych, ulokowanych w tych instytucjach, jako też im wypożyczonych, od rachunków korespondentów i od rachunków otwartego kredytu, w miarę specjalnych kompetencyjnych przepisów, wydanych przez Ministerstwo Skarbu.

5. W przedmiocie podatku od dochodów z kapitałów, zabezpieczonych hipotecznie:

Rozpatrywanie i decydowanie skarg na postanowienia Urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

6. W przedmiocie podatku mieszkaniowego:

Inicjatywa w tworzeniu okręgowych Komisji do spraw podatku mieszkaniowego, przygotowywanie spraw na jej posiedzenia, prowadzenie biurowości Komisji i wykonywanie jej decyzji, przedstawianie na decyzję Komisji okręgowej skarg na uchwały Komisji miejskich, jak również próśb o rozłożenie na raty i o umorzenie podatku.

7. W przedmiocie podatku majątkowego:

a. Inicjatywa w tworzeniu Komisji odwoławczych, przygotowywanie spraw na ich posiedzenia, prowadzenie biurowości Komisji i wykonywanie ich decyzji;

b. rozpatrywanie i decydowanie rekursów przeciwko orzeczeniem karnym urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych i zatwierdzanie orzeczeń tych urzędów co do ukarania winnych aresztem.

8. W przedmiocie jednorazowej daniny państwowej:

a. Rozstrzyganie odwołań przeciwko wymiarowi daniny w wypadkach, przewidzianych w § 17, ustęp 3 rozp. wyk. do dekretu z dnia 29 stycznia 1919 r.;

b. rozstrzyganie rekursów przeciw orzeczeniom karnym w wypadkach, przewidzianych w § 28, ustęp 4 rozp. wyk. do tegoż dekretu;

c. obliczanie i wymierzanie daniny od kapitałów, należących do przedsiębiorstw sprawozdawczych i przedstawianie odwołań tych przedsiębiorstw, wraz z opinjami co do nich, Ministerstwu Skarbu, w miarę specjalnych kompetencyjnych przepisów, wydanych przez Ministerstwo Skarbu.

9. W przedmiocie podatku od zysków wojennych:

a. Inicjatywa w tworzeniu Komisji apelacyjnych, przygotowywanie spraw na ich posiedzenia, prowadzenie biurowości i wykonywanie ich decyzji;

b. Zastrzeżone Izbom skarbowym rozstrzyganie rekursów i sprzeciwów i zatwierdzanie wydanych przez urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych orzeczeń, opiewających na karę aresztu;

c. ustalanie zysków wojennych przedsiębiorstw sprawozdawczych, wymierzanie należnego od nich podatku, sporządzanie nakazów płatniczych i rejestrów poborowych i wysyłanie ich właściwym Urzędom skarbowym w miarę specjalnych kompetencyjnych przepisów, wydanych przez Ministerstwo Skarbu.

10. W przedmiocie ulg podatkowych, kar i zwrotów:

Wstrzymywanie egzekucji, odraczanie płatności na okres najwyżej 6-cio miesięczny, rozkładanie na raty należności w podatkach i karach do wysokości 5.000 marek i najdłużej na okres jednego roku, umarzanie należności w wysokości do 1.000 marek we wszystkich powyżej specjalnie nie unormowanych wypadkach, tudzież zwroty

nadpłat w podatkach i karach do wysokości 2.000 marek; wszystko to, jeżeli zachodzą warunki, określone specjalnemi przepisami Ministerstwa Skarbu, — o ile zarządzenia tego rodzaju, w myśl obowiązujących przepisów, są dopuszczalne — i jeżeli wydawanie ich nie jest zastrzeżone innym organom (komisjom wymiarowym).

§ 31.

Do oddziału opłat skarbowych należą następujące sprawy:

I. **W przedmiocie opłat stemplowych:**

a. nadzór nad należytem przestrzeganiem przepisów o opłatach stemplowych przez Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych, kontrolowanie należytego obliczania opłat stemplowych i kar za przekroczenia stemplowe, wymierzanych przez te urzędy, oraz rewizje pod względem zachowania przepisów stemplowych instytucji kredytowych, ubezpieczeniowych i t. p.;

b. rozstrzyganie odwołań od decyzji urzędów skarbowych w sprawie opłat stemplowych;

c. pociąganie do odpowiedzialności urzędników, winnych przekroczeń przepisów o opłatach stemplowych, oraz przedstawianie Ministerstwu Skarbu odwołań w tych sprawach;

d. umarzanie nieściągalnych opłat stemplowych w granicach, wydanych w tym względzie przepisów kompetencyjnych i czuwanie nad prawidłowem ściąganiem opłat stemplowych przez urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych.

II. **W przedmiocie opłat spadkowych:**

a. nadzór nad należytem przestrzeganiem przepisów o opłatach spadkowych przez Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych, oraz kontrolowanie wymiarów, dokonywanych przez te urzędy;

b. rozstrzyganie odwołań od decyzji urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, o ile są one powołane do wymiaru opłaty spadkowej;

c. wymiar opłat spadkowych, o ile obowiązujące przepisy przekazują te czynności Izbom skarbowym, oraz przedstawianie odwołań w tym względzie Ministerstwu Skarbu;

d. decyzja w sprawie próśb o odroczenie, rozłożenie na raty lub zwrot opłat spadkowych;

e. umarzanie nieściągalnych opłat spadkowych w granicach wydanych w tym względzie przepisów kompetencyjnych i czuwanie nad prawidłowem ściąganiem tych opłat przez urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych.

§ 32.

Do obowiązków kierownika oddziału opłat skarbowych należy przeprowadzanie przynajmniej raz na rok rewizji czynności referentów opłat skarbowych w urzędach skarbowych podatków i opłat skarbowych i udzielanie im niezbędnych wskazówek i informacji. Protokół rewizji kierownik oddziału składa Dyrektorowi Izby, za pośrednictwem Naczelnika wydziału II-go.

§ 33.

Skargi na postanowienia Urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych w przedmiocie podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, rekursy i sprzeciwy oraz sprawy dotyczące odraczania, rozkładania na raty, zwrotów i umorzeń zaległości podatków i opłat decyduje Dyrektor Izby skarbowej po wysłuchaniu opinji naczelników wydziałów (§ 9).

C. **WYDZIAŁ III-ci KASOWY.**

§ 34.

Do wydziału kasowego Izby skarbowej należy:

a. ogólny nadzór nad czynnościami i bezpieczeństwem kas skarbowych w okręgu Izby skarbowej i zaopatrywanie ich potrzeb;

b. kontrola rachunkowa przychodów i rozchodów Kas skarbowych i systematyczne zestawianie rachunków tychże Kas;

c. upoważnianie Kas skarbowych do wypłat z funduszów państwowych przez otwieranie w kasach kredytów władzom i urzędom asygnującym;

d. prowadzenie kontroli emerytur i zapomóg, jak również sporządzanie i wydawanie książeczek emerytalnych i zapomogowych.

§ 35.

Kierownikiem wydziału kasowego jest jego Naczelnik. Personel wydziału składa się z rachmistrzów Izby skarbowej, ich pomocników i odpowiedniej ilości urzędników pomocniczych. Ilość personelu określa etat. W razie nieobecności naczelnika wydziału zastępuje go jeden z rachmistrzów, wyznaczony przez Dyrektora Izby.

§ 36.

Naczelnik wydziału kasowego załatwia samodzielnie sprawy bieżące, w granicach udzielonych mu przez Dyrektora upoważnień, wszelkie zaś sprawy natury zasadniczej i donioślejszego znaczenia przedstawia do decyzji Dyrektora.

§ 37.

Rachmistrze Izby skarbowej i ich pomocnicy prowadzą poszczególne działy czynności, stosownie do planu, ułożonego przez Naczelnika Wydziału i zatwierdzonego przez Dyrektora Izby. Naczelnik Wydziału może w razie potrzeby zarządzać czasowe zmiany w podziale pracy

§ 38.

Nadzór nad czynnościami i bezpieczeństwem Kas (§ 34 a) Wydział Kasowy Izby skarbowej wykonywa w następujący sposób:

a. Naczelnik Wydziału Kasowego przynajmniej raz na rok dokonywa niespodzianych rewizji wszystkich Kas skarbowych w okręgu. O każdej niespodzianej rewizji Naczelnik Wydziału Kasowego sporządza szczegółowy protokół i składa go Dyrektorowi Izby. Sposób dokonywania rewizji określają przepisy instrukcji kasowej. W razie wykrycia deficytu lub innych nieporządków w Kasie Naczelnik Wydziału Kasowego może stosownie do zachodzących okoliczności zawiesić w urzędowaniu skarbnika, ewentualnie innych urzędników kasowych. W tym razie zarządza zastępstwo i zawiadamia o tem Dyrektora Izby, do którego należą dalsze w tej sprawie dyspozycje;

b. przy rewizjach Kas Naczelnik wydziału zwraca pilną uwagę na bezpieczeństwo lokalu, w którym mieści się Kasa, na jego wady i braki, jak również na urządzenie skarbca, na całość i stan kas ogniotrwałych i składa o tem Dyrektorowi Izby sprawozdanie oddzielnie od protokółu rewizji i czynności kasowych;

c. przy badaniu sprawozdań i dowodów, nadsyłanych przez Kasy Izbie skarbowej, wydział kasowy zwraca pilną uwagę na braki, niedokładności i omyłki w rachunkowości; właściwi rachmistrze zdają o tem sprawozdanie naczelnikowi wydziału, który udziela kasom potrzebnych wskazówek.

§ 39.

Jako powołany do czuwania nad zaopatrywaniem potrzeb Kas skarbowych w okręgu (§ 34 a) Wydział Kasowy:

a. na zasadzie obliczeń, dostarczonych mu przez Kasy skarbowe czyni starania o otrzymanie we właściwych terminach od Ministerstwa Skarbu potrzebnego zapasu znaków wartościowych i rozsyła je kasom z zachowaniem formalności, przewidzianych w instrukcji kasowej;

b. przygotowuje potrzebne dla Kas księgi, druki, formularze, parafuje księgi kasowe i wysyła je kasom we właściwym czasie;

c. daje pilne baczenie na to, aby Kasy skarbowe odsyłały wolną gotowiznę w terminach przepisanych przez Ministra Skarbu;

d. otrzymawszy wiadomość o chwilowym braku gotowizny w danej Kasie, przedsiębierze kroki celem zaopatrzenia jej w niezbędną sumę pieniężną.

§ 40.

Kontrolę rachunkową przychodów i rozchodów Kas skarbowych (§ 34 b) Wydział Kasowy wykonywa przez swych rachmistrzów i ich pomocników, którzy badają wszystkie nadsyłane przez Kasy sprawozdania i wykazy, oraz dołączone do nich dowody kasowe pod względem prawidłowości sumowania i zarachowania na odpowiednie konta, poczem księguią przychody i rozchody na właściwych rachunkach. W razie nieprawidłowego zapisania przez Kasę skarbową sum dochodowych lub rozchodowych wydział kasowy zarządza odpowiednie przeksięgowania. Po zaksięgowaniu przesyła się sprawozdania kasowe wraz z dowodami Izbie Kontroli Państwa, stosownie do instrukcji rachunkowej dla Izb skarbowych oraz do innych wydanych w tym względzie przepisów.

§ 41.

Księgi rachunkowe winny być prowadzone przez wydział kasowy bez opóźnień i zaległości, w ten sposób, aby w każdym czasie Izba skarbowa mogła szybko i dokładnie sporządzić zestawienie dochodów i rozchodów w okręgu z podziałem jednych i drugich na właściwe ugrupowania zastosowane do układu budżetu państwowego.

Przepisy co do prowadzenia ksiąg, zestawień i wykazów oraz ich wzory podaje instrukcja rachunkowa dla Izb skarbowych.

§ 42.

O wszelkich, przyznanych z funduszów Skarbu Państwa, emeryturach i stałych zapomogach Ministerstwo Skarbu zawiadamia Izbę skarbową tego okręgu, w którym emeryci zamieszkują, lub w którym sobie życzą odbierać zaopatrzenie. Wydział Kasowy Izby skarbowej wystawia uprawnionym książeczki emerytalne ewentualnie zapomogowe i przesyła je Kasie, z której uprawniony życzy sobie otrzymywać przyznane mu zaopatrzenie. Wydział Kasowy prowadzi osobną księgę kontroli zaopatrzeń i wnosi do niej wszelkie zachodzące w nich zmiany. O każdej zmianie Wydział Kasowy zawiadamia niezwłocznie właściwą Kasę.

WYDZIAŁ IV-ty
AKCYZ I MONOPOLÓW PAŃSTWOWYCH.

§ 43.

W wydziale IV-tym Izby skarbowej skupiają się sprawy, dotyczące dochodów państwowych z akcyz i monopolów państwowych na obszarze okręgu Izby skarbowej.

§ 44.

Wydziałem IV-tym zarządza Naczelnik wydziału. Pod kierunkiem Naczelnika wydziału IV-tego urzędują: rewizorowie akcyzowi, urzędnik do spraw karnych, rachmistrz i pomocnicy rachmistrza i niezbędnie potrzebna ilość urzędników pomocniczych. Ilość personelu określa etat.

§ 45.

Obowiązkiem Naczelnika wydziału akcyz i monopolów państwowych jest: czuwać bezpośrednio jak również przez podwładnych rewizorów i przez urzędy akcyzowe nad ścisłem wykonywaniem ustaw akcyzowych i monopolowych, i przedsiębrać wszelkie środki po temu, aby dochody z akcyz i monopolów państwowych wpływały do Kas skarbowych we właściwym czasie, aby wszelkie wykroczenia przeciw ustawom akcyzowym i monopolowym były niezwłocznie usuwane, aby winni wykroczeń byli pociągani do odpowiedzialności zgodnie z obowiązującymi przepisami, a wymierzane przez władze skarbowe kary za wykroczenia były należycie egzekwowane.

§ 46.

W szczególności do Naczelnika wydziału akcyz i monopolów państwowych należy:

A. W sprawach nadzoru służbowego:

1. kontrolowanie osobiście i za pośrednictwem rewizorów conajmniej raz na rok czynności urzędów akcyzowych;

2. sprawdzanie osobiście lub przez rewizorów dzienników służbowych, prowadzonych przez kontrolerów i strażników skarbowych, tudzież dzienników czynności służbowych poza kancelaryjnych, prowadzonych przez Naczelników urzędów akcyzowych i inspektorów akcyzowych i pilne śledzenie za tokiem ich zajęć służbowych;

3. w razie nadużyć lub wykroczeń służbowych ze strony urzędników i funkcjonarjuszów akcyzowych i monopolowych, zawieszanie ich w czynnościach, stosownie do obowiązujących w tym względzie przepisów służbowych;

4. składanie Dyrektorowi Izby corocznie, w oznaczonym przez niego terminie, sprawozdań o działalności służbowej urzędników wydziału IV-tego, naczelników urzędów akcyzowych, inspektorów, kontrolerów i strażników skarbowych celem przedstawiania przez Dyrektora Izby Ministerstwu Skarbu łącznie z ogólnem sprawozdaniem rocznem;

5. wydawanie opinji dla wydziału I-go w sprawach awansowania, nagradzania i przenoszenia urzędników i funkcjonarjuszów akcyzowych i monopolowych;

6. składanie wydziałowi I-szemu należycie umotywowanych wniosków o potrzebie powiększenia lub zmniejszenia liczby istniejących w okręgu Izby urzędów akcyzowych, o konieczności zmian terytorjalnych w podziałach okręgów urzędów akcyzowych, zwiększenia liczby urzędników i funkcjonarjuszów, powiększenia etatów, celem wyjednania odpowiednich zarządzeń Ministerstwa Skarbu.

B. W sprawach kontroli i sprzedaży produktów:

1. dokonywanie osobiście i za pośrednictwem rewizorów rewizji miejsc wyrobu i sprzedaży produktów podległych opłatom akcyzowym i tych składów monopolowych, które stosownie do przepisów nie podlegają bezpośredniej kontroli Ministerstwa Skarbu (Dyrekcja mo-

nopolu), jak również składanie Dyrektorowi Izby perjodycznych sprawozdań z dokonanych rewizji;

2. dopilnowywanie, aby w fabrykach i zakładach, produkujących przedmioty podległe opłatom akcyzowym, działały należycie aparaty kontrolujące i wagi automatyczne i by uchylenia ich nie przekraczały norm, przewidzianych w odnośnych przepisach;

3. czuwanie nad prowadzeniem ścisłych inwentarzy wszelkich niezbędnych do kontroli aparatów, wag i przyrządów, stanowiących własność Skarbu i nad ich należytem przechowywaniem.

C. **W sprawie udzielania koncesji i zezwoleń.**

1. rozpatrywanie, badanie, opinjowanie i przedstawianie do ostatecznej decyzji Dyrektora Izby podań o udzielenie koncesji na otwarcie tych fabryk i zakładów, produkujących wyroby podległe opłatom akcyzowym, których otwieranie nie jest uzależnione od pozwolenia Ministerstwa Skarbu;

2. badanie przedstawionych przez Urząd akcyzowy podań i udzielanie pozwoleń na sprzedaż produktów, podlegających opłatom akcyzowym lub stanowiących monopol państwowy, o ile wydawanie takich pozwoleń nie jest zastrzeżone Ministerstwu Skarbu, i składanie co miesiąc Dyrektorowi Izby wykazów udzielonych pozwoleń. Dyrektor Izby może jednak udzielanie pewnych pozwoleń zastrzedz swojej decyzji;

3. opinjowanie podań, wnoszonych do Ministerstwa Skarbu o wydanie pozwoleń na otwarcie takich zakładów produkcji lub sprzedaży, których koncesjonowanie należy do Ministerstwa Skarbu;

4. udzielanie stosownie do obowiązujących przepisów pozwoleń na wywóz za granicę, jak również na przywóz z zagranicy produktów podległych opłatom akcyzowym, o ile wydawanie takich pozwoleń nie jest zastrzeżone Ministerstwu Skarbu.

D. **W różnych sprawach:**

1. sporządzanie projektów umów z producentami przedmiotów podległych opłatom akcyzowym, o ile to jest przewidziane w ustawach lub w rozporządzeniach Ministerstwa Skarbu i przedstawianie projektów do zatwierdzenia Dyrektorowi Izby lub Ministerstwu przez Dyrektora;

2. wymierzanie kar pieniężnych za wykroczenia przeciwko przepisom ustaw akcyzowych i monopolowych, w wypadkach przewidzianych przez obowiązujące przepisy i kierowanie do sądów wszystkich tych spraw o wykroczenia, które zastrzeżone są orzecznictwu sądów;

3. składanie Dyrektorowi Izby dla przedstawienia Ministerstwu Skarbu:

a. sprawozdań operacyjnych z kampanji gorzelniczych, cukrowniczych, browarnianych i t. p.;

b. planów kupna i sprzedaży zmonopolizowanych produktów na następny okres gospodarczy;

c. rocznych sprawozdań z obrotu produktów, podległych opłatom akcyzowym lub stanowiących monopol państwowy, tudzież z wpływu dochodów z akcyz i monopolów państwowych w okręgu Izby skarbowej;

d. wszelkich innych przepisanych przez ustawy lub zażądanych przez Ministerstwo doniesień, sprawozdań i wykazów;

4. składanie Izbie Kontroli Państwa do rewizji ksiąg i innych dowodów, stosownie do obowiązujących pod tym względem przepisów;

5. udzielanie pozwoleń na składanie kaucji, zabezpieczających należne Skarbowi Państwa opłaty akcyzowe, w wypadkach przewidzianych w ustawach i zarządzanie zwrotów kaucji po uiszczeniu należnych opłat akcyzowych;

6. załatwianie lub przypilnowywanie innych spraw poruczonych Izbom skarbowym przez ustawy akcyz i monopolów państwowych, jako też przez poszczególne rozporządzenia Ministerstwu Skarbu;

7. zwracanie, zaliczanie, umarzanie lub rozkładanie na raty opłat akcyzowych w tych razach, gdy na to zezwalają ustawy i decyzje takie nie są zastrzeżone Ministerstwu Skarbu.

§ 47.

Najbliższymi pomocnikami naczelnika wydziału akcyz i monopolów państwowych są rewizorzy akcyzowi. W szczególności do rewizorów należy:

a. dokonywanie perjodycznych i nadzwyczajnych rewizji urzędów akcyzowych, miejsc wyrobu, składu i sprzedaży produktów podległych opłatom akcyzowym, tudzież tych zakładów monopolowych, których rewizja nie jest zastrzeżona bezpośrednio Dyrekcjom monopolowym;

b. bezpośredni nadzór nad wszystkimi przyrządami kontrolującymi i nad techniczną stroną produkcji wyrobów, podległych opłatom akcyzowym, składanie naczelnikowi wydziału sprawozdań co do stanu urządzeń technicznych i wogóle załatwianie spraw natury techniczno-akcyzowej;

c. w razie zauważenia przy rewizjach jakichkolwiek nieprawidłowości, wykroczeń albo nadużyć ze strony producentów, sprzedawców, lub urzędników i funkcjonarjuszów, poczynienie odpowiednich kroków celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności;

d. składanie naczelnikowi wydziału akcyz i monopolów państwowych sprawozdań o każdej odbytej rewizji.

§ 48.

Naczelnik wydziału wyznacza każdemu z rewizorów poszczególne rewiry w okręgu Izby skarbowej do rewizji, a niezależnie od tego może polecać im przeprowadzanie w razie potrzeby doraźnych rewizji poszczególnych zakładów poza obrębem wyznaczonego rewiru.

§ 49.

Od rewizorów akcyzowych jest wymagane wykształcenie fachowe techniczne i odpowiednia praktyka w służbie akcyzowej, albo co najmniej długoletnia odpowiednia praktyka. Jednego z rewirów lub urzędnika dla spraw karnych wyznacza Dyrektor Izby na zastępcę Naczelnika wydziału w wypadkach jego nieobecności.

§ 50.

Do urzędnika dla spraw karnych należy:

a. czuwanie nad biegiem spraw o wykroczenia przeciwko przepisom ustaw akcyzowych i monopolowych;

b. sprawdzanie i w razie potrzeby uzupełnianie sporządzonych przez organy służby akcyzowej protokółów i dochodzeń w sprawach karnych;

c. osobiste przeprowadzanie dochodzeń w wypadkach większej wagi;

d. referowanie spraw karnych;

e. występowanie przed sądami w sprawach, dotyczących wykroczeń przeciwko przepisom ustaw akcyzowych i monopolowych;

f. dopilnowywanie wykonania orzeczeń władz skarbowych w sprawach karnych;

g. rewidowanie przynajmniej raz na rok spraw karnych w urzędach akcyzowych.

§ 51.

Urzędnik dla spraw karnych powinien w zasadzie posiadać wykształcenie prawnicze i praktykę w służbie akcyzowej.

§ 52.

Do rachmistrza wydziału akcyz i monopolów państwowych i do jego pomocników należy:

1. kontrolowanie nadsyłanych przez miejscowe urzędy akcyzowe miesięcznych odpisów z ksiąg, które stosownie do ustaw obowiązane są prowadzić fabryki i składy przedmiotów podległych opłatom akcyzowym;

2. prowadzenie ksiąg stałej kontroli rachunkowej poborów akcyzowych i dochodów z monoplów według wzorów, które ustanawia Ministerstwo Skarbu;

3. prowadzenie kontroli wpływu i zwrotu kaucji, wnoszonych na zabezpieczenie opłat akcyzowych;

4. zestawianie rocznych sprawozdań z obrotu produktów podległych opłatom akcyzowym, z wpływu poborów akcyzowych i dochodów monopolowych, sporządzanie corocznie planów gospodarczych nabycia i sprzedaży produktów zmonopolizowanych lub podległych akcyzie, jak również przygotowywanie wszelkich sprawozdań rachunkowych, wykazów i zestawień, wymaganych przez ustawy lub zażądanych przez Ministerstwo Skarbu.

DZIAŁ III-ci.

URZĘDY SKARBOWE.

A. Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych.

§ 53.

Do Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych należy:

a. wymiar podatków bezpośrednich i opłat skarbowych przy współudziale Komisji podatkowych, tam, gdzie odnośne ustawy podatkowe to przewidują, kontrola i przymusowe ściąganie podatków i opłat skarbowych, jako też wszelkie związane z tem czynności;

b. bezpośredni nadzór nad podatkami i opłatami obliczonemi i uiszczanemi przez osoby opodatkowane, inne osoby lub urzędy do tego powołane, jako też nadzór nad zachowaniem przez nie przepisów ustawowych;

c. czuwanie nad przestrzeganiem ustaw podatkowych i stemplowych i wymierzanie kary za ich przekroczenia, na podstawie obowiązujących w tej mierze przepisów, o ile karanie nie należy do władz sądowych. (Art. 9 ustawy „O tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych").

§ 54.

W poszczególnych działach podatków i opłat do urzędów skarbowych należą wszystkie w ich kompetencji leżące czynności, a w szczególności:

I. W przedmiocie podatku gruntowego i podymnego:

A. Dokonywanie czynności, poleconych Inspektorom podatkowym w art. 300 ustawy o podatkach bezpośrednich, a to:

a. przyjmowanie od właścicieli i sprawdzanie deklaracji podatkowych, przewidzianych w art. 127 tejże ustawy;

b. sprawdzanie i stwierdzanie na miejscu zmian w ilości dworskiego podatku gruntowego (art. 130) i udział w ogólnych rewizjach tegoż podatku (art. 131);

c. przyjmowanie od właścicieli i sprawdzanie danych o zmianach zaszłych w ich majątkach i ich szacunkach ubezpieczeniowych, oraz komunikowanie ich Izbom skarbowym w terminach oznaczonych w art. 157;

d. sprawdzanie i stwierdzanie omyłek i opuszczeń w spisach osad i gruntów włościańskich (art. 181) tudzież zmian, jakie zaszły w ilości opodatkowanych gruntów (art. 184) i przedstawianie ich Izbom skarbowym, jako też udział w rewizjach rozkładów podatku gruntowego i podymnego włościańskiego (art. 186);

e. sprawdzanie i stwierdzanie omyłek i opuszczeń w wykazach domów, lokali przemysłowych i handlowych oraz gruntów w osadach (art. 208), jak również zmian w ilości gruntów w osadach, obłożonych podatkiem (art. 210) i przedstawianie ich Izbom skarbowym.

B. Przyjmowanie podań o odroczenie lub rozłożenie na raty płatności podatków i zaległości (art. 290), zbieranie do wszystkich takich podań potrzebnych danych i składanie tych podań ze swymi wnioskami Izbie skarbowej.

II. W przedmiocie podatku od nieruchomości w miastach:

1. Inicjatywa w tworzeniu Komisji podatkowych miejskich w składzie, ustanowionym w art. 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1919 r.

2. przewodniczenie, w osobie naczelnika urzędu lub jego zastępcy w tychże komisjach (art. 3 rozp. Min. Skarbu i art. 76 ustawy o podatkach bezpośrednich) i zwoływanie posiedzeń (art. 18 ustawy);

3. prowadzenie biurowości Komisji (art. 76 ustawy i art. 5 rozp. Min. Skarbu).

4. rozsyłanie formularzy, deklaracji podatkowych i przyjmowanie ich od właścicieli nieruchomości (art. 25 i 26 ustawy i art. 7 rozp. Min. Skarbu);

5. wykrywanie nieopodatkowanych nieruchomości i przekazywanie ich opodatkowania Komisjom miejskim (art. 27 ustawy);

6. dokonywanie oględzin nieruchomości (art. 28 ustawy);

7. poprawianie i uzupełnianie deklaracji podatkowych (art. 29 ustawy);

8. określanie wraz z Komisją podatkową miejską przeciętnego czystego dochodu z majątku nieruchomego i odpowiedniej doń stopy podatkowej (art. 30 ustawy);

9. rozsyłanie awizacji podatkowych (art. 24 ustawy i art. 8 rozp. Min. Skarbu);

10. udział w oględzinach zniszczonych nieruchomości (art. 37 ustawy);

11. przyjmowanie i przesyłanie do Komisji okręgowych przy Izbach skarbowych skarg płatników (art. 41 i 43 ustawy), wraz z opinjami, co do nich;

12. układanie i przesyłanie do właściwych Kas skarbowych ostatecznie ustalonych ksiąg bierczych podatku od nieruchomości w miastach (art. 46 ustawy);

13. sporządzanie i rozsyłanie nakazów płatniczych (art. 47 ustawy);

14. przyjmowanie próśb od płatników o zwroty nadpłaconych podatków, o prolongatę, rozłożenie

na raty i o umorzenie zaległości podatkowych i przedstawienie tych próśb wraz z opinją Komisji podatkowej miejskiej Izbom skarbowym (art. 65 ustawy);

15. dokonywanie przy współudziale Komisji podatkowej ogólnej lustracji nieruchomości w miastach (art. 5 ustawy);

16. układanie dla Komisji podatkowej miejskiej projektów określenia granic przestrzeni zaludnienia miasta, jak również norm potrąceń (art. 1 Uwaga i art. 11 ustawy).

III. W przedmiocie podatku przemysłowego:

A. Co do podatku zasadniczego:

1. prowadzenie szczegółowego rejestru przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych na zasadzie deklaracji płatników i innych danych oraz kontrola prawidłowego uiszczania podatku;

2. zaznaczanie na świadectwach zaszłych w przedsiębiorstwie zmian;

3. sprawdzanie na miejscu handlów i innych procederów i dokonywanie połączonych z tem czynności;

4. sporządzanie protokółów i stwierdzanie przekroczeń przeciwko przepisom ustawy, tudzież sekwestrowanie towarów w wypadku, przewidzianym w art. 454 ustawy rosyjskiej o podatkach bezpośrednich (na terenie b. okupacji austrjackiej),

5. wymierzanie za przekroczenia przepisów o zasadniczym podatku przemysłowym kar, przewidzianych w przepisach ustawy, sporządzanie w tych przedmiotach odpowiednich decyzji pisemnych i doręczanie odpisów decyzji płatnikom;

6. przyjmowanie skarg na decyzje Urzędów i przesyłanie ich wraz z protokółami i zaskarżonemi decyzjami tudzież z niezbędnemi objaśnieniami Izbom skarbowym.

B. Co do podatku repartycyjnego:

a. Na terenie b. okupacji austrjackiej:

1. inicjatywa w tworzeniu miejscowych Komisji do spraw podatku repartycyjnego, przewodniczenie w osobie naczelnika urzędu lub jego zastępcy na posiedzeniach Komisji, zwoływanie posiedzeń i wykonywanie uchwał Komisji;

2. przyjmowanie przez przewodniczącego Komisji deklaracji do wymiaru podatku;

3. kierowanie czynnościami miejscowych Komisji repartycyjnych i prowadzenie ich biurowości;

4. rozsyłanie płatnikom nakazów płatniczych, przesyłanie właściwej Kasie skarbowej ksiąg bieżących;

5. przyjmowanie i przedstawianie Komisji okręgowej skarg płatników, po uprzedniem zaopinjowaniu ich przez Komisję miejscową;

6. wymierzanie kar, przewidzianych w obowiązujących przepisach za niezłożenie w terminach deklaracji;

7. przyjmowanie od płatników rekursów przeciwko wymierzonym karom, jako też podań o rozłożenie zaległości i kar na raty i przedstawianie ich Izbom skarbowym.

b. Na terenie b. okupacji niemieckiej:

1. zbieranie i przedstawianie Izbom skarbowym danych niezbędnych dla wymierzenia sumy kontyngensu podatku repartycyjnego na okręg urzędu skarbowego;

2. rozdział sumy kontyngensu, wyznaczonej na okręg Urzędu skarbowego, pomiędzy miasta i gminy miejskie;

3. dopilnowywanie, by wyznaczona suma kontyngensu wpłynęła do Kasy w terminie przepisanym.

c. Na terenie obydwu b. okupacji:

Wzywanie przedsiębiorstw sprawozdawczych do składania bilansów i sprawozdań, nakładanie grzywien na opieszałe przedsiębiorstwa, przesyłanie Izbie skarbowej ich bilansów i sprawozdań, doręczanie przedsiębiorstwom sprawozdawczym nakazów płatniczych, a miejscowym Kasom skarbowym rejestrów poborowych, otrzymanych od Izby skarbowej, przyjmowanie odwołań od tychże przedsiębiorstw i przesyłanie ich Izbie skarbowej.

IV. W przedmiocie podatku hypotecznego.

1. sporządzanie na zasadzie danych, zaczerpniętych z miejscowych urzędów hypotecznych, z akt podatków gruntowych i podatków od nieruchomości miejskich, spisu wszystkich hypotecznie obciążonych nieruchomości, znajdujących się w obrębie okręgu podatkowego i zażądanie od właścicieli nieruchomości złożenia deklaracji podatkowych zawierających wiadomości, wskazane w przepisach ustawy o podatku od kapitałów zabezpieczonych na majątku nieruchomym;

2. sprawdzanie złożonych deklaracji na podstawie ksiąg hypotecznych i uzupełnianie braków w deklaracjach;

3. prowadzenie, co do każdej wciągniętej do spisu nieruchomości stałej kontroli hypotekowanych kapitałów, ich częściowych lub całkowitych przelewów, tudzież wykreśleń, jak również kontroli zmian właścicieli, na zasadzie zawiadomień, otrzymanych od urzędów hypotecznych;

4. sporządzanie obrachunku podatku od każdej nieruchomości i przesyłanie obrachunku właścicielowi nieruchomości, a w poszczególnych wypadkach również wierzycielom hypotecznym (na terenie b. okupacji austrjackiej);

5. przyjmowanie od właścicieli, ewentualnie wierzycieli zaświadczeń o całkowitych lub częściowych spłatach kapitałów hypotekowanych dla sporządzenia nowego obrachunku i wydawanie świadectw, celem wykreślenia z hypotek spłaconych kapitałów lub ich części;

6. przyjmowanie od właścicieli, ewentualnie wierzycieli hypotecznych protestów przeciwko obliczeniu podatku, rozważanie protestów i zawiadamianie osób interesowanych o decyzji;

7. sporządzanie nowych obrachunków w razie podziału majątku nieruchomego na oddzielne części i komunikowanie obrachunku osobom interesowanym;

8. sporządzanie wykazów należnych podatków i przesyłanie ich właściwym Kasom skarbowym;

9. przyjmowanie skarg płatników, w przedmiocie obliczenia podatku od kapitałów pieniężnych, zabezpieczonych hypotecznie, jak również próśb o rozłożenie na raty zaległości, o zwrócenie nadpłat, o umorzenie kar i zaległości i przedstawianie ich Izbie skarbowej.

V. W przedmiocie podatku mieszkaniowego:

1. W osobie naczelnika urzędu lub jego zastępcy: inicjatywa w tworzeniu miejskich komisji do

spraw podatku mieszkaniowego, zwoływanie ich posiedzeń, przewodniczenie na posiedzeniach, udział w wymierzaniu podatków, wstrzymywanie wykonania uchwał Komisji, tudzież prowadzenie biurowości Komisji;

2. zbieranie spisu lokatorów od właścicieli domów;

3. wymierzanie kar, przewidzianych w przepisach ustawy o podatku mieszkaniowym;

4. wysyłanie nakazów płatniczych i czynienie o tem obwieszczeń, przyjmowanie reklamacji i przedstawianie ich Komisji miejskiej, przyjmowanie skarg na decyzje Komisji miejskiej i przesyłanie ich z objaśnieniami do Komisji okręgowych;

5. przesyłanie wykazów podatku mieszkaniowego miejscowym Kasom skarbowym i Urzędom, potrącającym podatek z pensji urzędników;

6. przedstawianie do okręgowych Komisji próśb o odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty podatku, a do Izb skarbowych wniosków o umorzenie zaległości.

VI. W przedmiocie jednorazowej daniny majątkowej:

1. Tworzenie Komisji szacunkowej (§ 10 rozp. wyk. z 13 maja 1919 r.), powoływanie do niej członków i odbieranie od nich uroczystych przyrzeczeń, zwoływanie posiedzeń, kierowanie obradami, prowadzenie protokółu (§ 11 rozp. wyk.).

2. sporządzanie wymiaru daniny (§ 12 r. w.), nakazów płatniczych, ksiąg należytości daniny dla Kasy skarbowej, doręczanie nakazów płatniczych i przesyłanie Kasie skarbowej dowodów doręczenia (art. 13 r. w.);

3. zestawianie wykazów wszystkich instytucji obowiązanych do publicznego składania rachunków, mających siedzibę w okręgu podatkowym, i przesyłanie ich wraz z ostatnimi bilansami tych instytucji Izbie skarbowej;

4. przyjmowanie odwołań przeciw nakazom płatniczym od poszczególnych płatników i od urzędów gminnych (§ 15 r. w.), rozstrzyganie odwołań w wypadkach, przewidzianych w ustępie 1 i 2 § 17 r. w. i przedstawianie odwołań Izbie skarbowej (ust. 3-ci § 17 r. w.), tudzież zawiadamianie Kasy skarbowej i płatników o decyzjach, co do odwołań;

5. przyjmowanie (§ 25 ustęp 1 r. w.) i w wypadkach, przewidzianych w ustępie 2 i 3-cim § 25 r. w. decydowanie po uprzedniem sprawdzeniu podań o ulgi w opłacie daniny i o uwolnienie od niej albo przedstawianie podań do Izby skarbowej; zawiadamianie o przyznanych ulgach Kasy skarbowej (§ 25 ust. 4 i 5 r. w.);

6. nakładanie kar, przewidzianych w art. 19 dekretu i wydawanie orzeczeń karnych w drodze przepisanej w § 27 r. w., jak również zawiadamianie Kasy skarbowej o nałożeniu grzywny;

7. przyjmowanie rekursów przeciwko orzeczeniom karnym i przedstawianie ich Izbie skarbowej, z wyjątkiem rekursów spóźnionych.

VII. W przedmiocie podatku od zysków wojennych:

1. Inicjatywa w tworzeniu miejscowych Komisji podatkowych i mianowanie połowy, a w przypadku, przewidzianym w § 39 p. 3 i 4 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu, wszystkich jej członków (§§ 38 i 39 rozp. wyk. z 12 maja 1919 r.);

2. wyznaczanie przewodniczącego Komisji i jego zastępcy (§§ 38 i 40 p. 2 rozp. wyk.); zwoływanie Komisji i prowadzenie jej biurowości;

3. sporządzanie spisu osób, obowiązanych do opłaty podatku i w tym celu: czynienie obwieszczeń o terminie składania wykazów mieszkańców, rozsyłanie wezwań, nakładanie grzywien za niezłożenie wykazów, wzywanie przez obwieszczenia osób, podlegających opodatkowaniu, do składania deklaracji, wyśledzenia osób podlegających podatkowi, sporządzanie arkuszy wymiarowych, rozsyłanie wezwań o złożenie zeznania dochodu, sprawdzanie, uzupełnianie i prostowanie zeznań przez czynienie dochodzeń; formułowanie wniosków dla miejscowej komisji podatkowej, przygotowywanie rejestrów bierczych i przedstawianie ich wraz z arkuszami wymiarowymi Komisji (§§ 45—61 r. w.);

4. czynienie dochodzeń w przedmiocie podatku należnego od osób zamieszkałych w okręgu wymiarowym innej władzy skarbowej i przesyłanie tych dochodzeń właściwym Urzędom podatków i opłat skarbowych (§ 55 r. w.);

5. sporządzanie i doręczanie nakazów płatniczych (§ 64 r. w.);

6. przesyłanie odpisów rejestru bierczego miejscowej Kasie skarbowej;

7. przyjmowanie odwołań przeciw wymiarowi podatku, przedstawianie ich do zaopinjowania miejscowej Komisji podatkowej, odsyłanie do Komisji apelacyjnej i po otrzymaniu decyzji tej Komisji zawiadamianie płatników i Kasy skarbowej o ewentualnych zmianach w wymiarze podatku (§§ 65—67 r. w.);

8. przyjmowanie od płatników uzupełnień i sprostowań w zeznaniach dochodu (§ 72 r. w.);

9. przeprowadzanie dochodzeń w sprawach karnych i wymierzanie kar (art. 53 dekretu z 25 lutego 1919 r.), ewentualnie przedstawianie spraw do sądów w wypadkach, przewidzianych w art. 50—51 dekretu;

10. zabezpieczanie podatku od zysków wojennych (§ 84—90 r. w.);

11. przyjmowanie i przedstawianie Izbie skarbowej sprzeciwów i rekursów przeciw orzeczeniom karnym;

12. wzywanie przedsiębiorstw sprawozdawczych do składania bilansów i sprawozdań, nakładanie grzywien na opieszałe przedsiębiorstwa, przesyłanie Izbie skarbowej ich bilansów i sprawozdań, doręczanie przedsiębiorstwom sprawozdawczym nakazów płatniczych, a miejscowym Kasom skarbowym rejestrów bierczych, otrzymywanych od Izby skarbowej, przyjmowanie odwołań od tychże przedsiębiorstw i przesyłanie ich Izbie skarbowej (§§ 13—15 r. w.).

VIII. W przedmiocie podatku majątkowego:

1. Wzywanie osób opodatkowanych do składania zeznań podatkowych i przyjmowanie deklaracji (art. 24 dekretu z dnia 5 lutego 1919 r.);

2. zbieranie z urzędu danych, niezbędnych do wymierzenia podatku majątkowego (art. 25 i 26);

3. badanie, prostowanie i uzupełnianie zeznań podatkowych, przesłuchiwanie świadków i rzeczoznawców (art. 26);

4. składanie aktów z wnioskiem, co do obowiązku podatkowego i co do wysokości stawki podatkowej Komisji szacunkowej (art. 27);

5. inicjatywa w tworzeniu Komisji szacunkowych, względnie ich tworzenie (art. 22), zwoływanie w osobie naczelnika Urzędu Skarbowego lub jego zastępcy, ich posiedzeń, przewodniczenie i kierowanie czynnościami Komisji i prowadzenie jej biurowości (art. 21);

6. przygotowywanie i rozsyłanie nakazów płatniczych (art. 34);

7. przyjmowanie odwołań od decyzji Komisji szacunkowej i przedstawianie ich Izbom skarbowym (art. 35);

8. Zarządzenie sprostowania wymiaru podatku, w wypadkach, przewidzianych w art. 36;

9. sporządzanie i rozsyłanie Kasom skarbowym wykazów bierczych;

10. ściąganie i karanie wykroczeń przeciw postanowieniom dekretu, z wyjątkiem wypadków, określonych w art. 46 i 47;

11. przyjmowanie rekursów przeciwko orzeczeniom karnym i przedstawianie ich wraz ze swemi opinjami Izbom skarbowym;

12. przyjmowanie od płatników podań o zwolnienie od podatku, o jego zniżkę lub o ulgi podatkowe i przedstawianie próśb Izbie skarbowej (art. 38).

IX. W przedmiocie opłat stemplowych:

1. Wymierzanie opłat i kar stemplowych oraz załatwianie wszelkich spraw dotyczących tych opłat względnie kar w tych wypadkach, gdy właściwe przepisy przekazują tę czynność urzędom skarbowym podatków i opłat skarbowych;

2. rewizje w sprawie należytego stosowania przepisów o opłatach stemplowych przez urzędy, notarjuszów, jakoteż przez osoby i instytucje prywatne w granicach wydanych w tym względzie przepisów kompetencyjnych;

3. przedkładanie Izbom skarbowym odwołań od decyzji urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, jak również wszelkich podań w sprawie opłat stemplowych, których załatwienie należy do kompetencji Izb skarbowych;

4. przedkładanie Izbom skarbowym wniosków o pociąganiu do odpowiedzialności urzędników winnych przekroczeń o opłatach stemplowych;

5. przymusowe ściąganie opłat stemplowych oraz umarzanie z powodu nieściągalności, w granicach wydanych w tym względzie przepisów kompetencyjnych.

X. W przedmiocie opłat spadkowych:

1. Przyjmowanie i zbieranie dat potrzebnych do wymiaru opłat spadkowych;

2. wymiar tych opłat o ile kompetencja pod tym względem należy do urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, względnie przedkładanie tych spraw do wymiaru Izbom skarbowym;

3. przedkładanie Izbom skarbowym odwołań przeciw wymiarom opłat spadkowych, dokonanym przez Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych, jak również przedkładanie Izbom skarbowym wszelkich podań w tych sprawach, do których załatwienia są kompetentne Izby skarbowe;

4. przymusowe ściąganie opłat spadkowych oraz umarzanie z powodu nieściągalności w granicach wydanych w tym względzie przepisów kompetencyjnych.

XI. W przedmiocie wszystkich wogóle podatków i opłat skarbowych.

Przymusowe ściąganie zaległości i kar, tudzież grzywien nakładanych przez władze i urzędy skarbowe, o ile pobór danego podatku nie został przekazany zarządom gmin miejskich lub wiejskich, a także na prośby urzędów i władz celnych, przymusowe ściąganie należytości celnych oraz kar i grzywien z powodu przekroczeń przepisów celnych.

§ 55.

Skład Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych stanowią:

a. Naczelnik Urzędu;
b. pomocnik naczelnika;
c. sekretarz;
d. sekwestrator;
e. niezbędna ilość urzędników pomocniczych.

Naczelnik Urzędu powinien w zasadzie posiadać wyższe wykształcenie.

§ 56.

Ilość urzędników i innych funkcjonarjuszów dla każdego urzędu oznacza etat. W urzędach skarbowych większych miast, naczelnik może posiadać przy sobie dwóch lub więcej pomocników i sekretarzy.

§ 57.

Naczelnik Urzędu jest odpowiedzialny za prawidłowy bieg wszelkich spraw, a nadewszystko za terminowy i prawidłowy wymiar podatków i opłat i za sprawne ściąganie zaległości.

§ 58.

W szczególności do Naczelnika Urzędu skarbowego należą:

1. Sprawy osobowe urzędników i funkcjonarjuszów;

2. podział czynności pomiędzy pracowników i zaprowadzanie w razie potrzeby zmian w podziale czynności, jak również zaznajamianie urzędników z nowymi przepisami i instrukcjami, w zakresie podatków bezpośrednich i opłat skarbowych;

3. składanie Izbie skarbowej opinji o podwładnych sobie urzędnikach i próśb urzędników o udzielanie urlopów, przeniesienie, emerytowanie, zwolnienie ze służby i t. p.;

4. przyjmowanie i uwalnianie ze służby dietarjuszów i służby niższej;

5. bezpośrednie załatwianie lub poruczanie do załatwienia urzędnikom i innym funkcjonarjuszom wszelkich pism, nadchodzących do urzędu, jak również podpisywanie korespondencji,

6. układanie projektów etatu urzędu — osobistych i rzeczowych — i przedstawianie ich we właściwym czasie Izbie skarbowej;

7. podpisywanie asygnacji na wypłaty sum, przeznaczonych w zatwierdzonym etacie na utrzymanie urzędu;

8. piecza nad odpowiedniem pomieszczeniem biura urzędu, jako to: wyszukanie lokalu, umówienie warunków najmu i t. p., jak również nadzór nad utrzymaniem biura w porządku i dobrym stanie;

9. piecza nad zaopatrzeniem urzędu w niezbędny zapas ksiąg, druków, formularzy, blankietów, materjałów piśmiennych i innych rekwizytów kancelaryjnych;

10. prowadzenie inwentarza ruchomości i utensylji biurowych;

11. czuwanie nad terminowem wysyłaniem wszelkich wykazów i sprawozdań do Izby skarbowej i ksiąg bieżących do Kas skarbowych;

12. inicjatywa w tworzeniu miejscowych Komisji podatkowych, kierowanie ich czynnościami, zwoływanie posiedzeń Komisji, przygotowywanie spraw na posiedzenia, przewodniczenie na posiedzeniach i wykonywanie uchwał Komisji;

13. nakładanie kar za wykroczenia przeciw przepisom ustaw podatkowych i stemplowych w granicach, określonych przez ustawy;

14. rewizja dzienników służbowych, prowadzonych przez sekwestratorów i pilne baczenie nad sprężystą egzekucją podatków;

15. dokonywanie miesięcznych rewizji miejscowej Kasy skarbowej;

16. sprawdzanie na miejscu opodatkowanych objektów (nieruchomości wiejskich i miejskich, mieszkań, sklepów, składów towarowych i zakładów przemysłowych).

§ 59.

Pomocnik naczelnika zastępuje go w wypadkach nieobecności, stale prowadzi wyznaczone mu przez naczelnika działy podatkowe, oraz wykonuje specjalne zlecenia naczelnika, zwłaszcza o ile chodzi o załatwianie czynności, wymienionych w § 58 p. 12, 15 i 16.

§ 60.

Sekretarzowi wyznacza Naczelnik Urzędu pewne rodzaje czynności, a w szczególności może mu powierzyć niektóre działy podatkowe. Na posiedzeniach Komisji sekretarz może występować w charakterze referenta.

§ 61.

Do sekwestratorów skarbowych należy przymusowe ściąganie zaległości podatków i opłat. Przy wykonywaniu swych czynności sekwestratorowie kierują się przepisami poszczególnych ustaw podatkowych i instrukcją, wydaną przez Ministerstwo Skarbu.

Naczelnik Urzędu może polecić sekwestratorom przy sposobności ich wyjazdów służbowych załatwianie niektórych czynności w zakresie wymiaru podatków np. sprawdzanie świadectw przemysłowych, zebranie pewnych danych, potrzebnych do wymiaru lub odpisania podatku i t. p.

Sekwestratorowie prowadzą dzienniki urzędowe swych zajęć, w których zaznaczają dnie swych wyjazdów i czynności wykonane, tak podczas wyjazdu, jak i podczas pobytu w miejscu służbowem.

§ 62.

Organizację Urzędów skarbowych w miastach Warszawie i Łodzi określi osobne rozporządzenie wykonawcze.

B. Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych.

§ 63.

Do Urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych należy:

a. bezpośredni nadzór nad produkcją, transportem, handlem i składami przedmiotów, podlegających opłatom akcyzowym, lub stanowiących monopol państwowy;

b. nadzór nad prawidłowem obliczaniem i uiszczaniem należnych Skarbowi Państwa przychodów z akcyz i monopolów państwowych;

c. czuwanie nad przestrzeganiem ustaw akcyzowych i monopolowych i pociąganie winnych do odpowiedzialności (art. 10 Ustawy „O Tymczasowej Organizacji Władz i Urzędów skarbowych“).

§ 64.

Biuro Urzędu akcyz i monopolów państwowych składa się z naczelnika urzędu, jego zastępcy, którym jest wyznaczony przez Dyrektora Izby jeden z Inspektorów akcyzowych, mający miejsce służbowe w siedzibie urzędu akcyzowego, z sekretarza i niezbędnej ilości urzędników pomocniczych.

Naczelnik urzędu akcyz i monopolów państwowych powinien w zasadzie posiadać wyższe, a co najmniej średnie wykształcenie i dostateczną praktykę akcyzową.

§ 65.

Do składu urzędów akcyz i monopolów państwowych oprócz urzędników, wymienionych w § 64-tym — należą jako organy wykonawcze: Inspektorzy akcyzowi, kontrolerzy i strażnicy skarbowi. Miejsca służbowe i okręgi nadzorcze Inspektorów akcyzowych oznacza Minister Skarbu. Miejsca służbowe kontrolerów i strażników, jak również obszar ich okręgów kontrolnych oznacza Dyrektor Izby skarbowej, na wniosek Naczelnika Wydziału IV.

Ilość inspektorów, kontrolerów i strażników określa etat.

§ 66.

Naczelnik Urzędu akcyz i monopolów państwowych jest kierownikiem biura, a zatem należą do niego:

1. sprawy osobowe urzędników i funkcjonarjuszów;

2. składanie Izbie skarbowej opinji o podwładnych sobie urzędnikach i próśb urzędników o udzielenie urlopów, o przeniesienie, emerytowanie, zwolnienie ze służby i t. p.;

3. przyjmowanie i uwalnianie dietarjuszów i służby niższej;

4. bezpośrednie załatwianie lub poruczanie do załatwienia sekretarzowi i innym urzędnikom pism, nadchodzących do Urzędu; podpisywanie korespondencji;

5. układanie projektów etatów urzędu — osobistych i rzeczowych — i przedstawianie ich we właściwym czasie Izbie skarbowej;

6. podpisywanie asygnacji na wypłaty sum, przeznaczonych w zatwierdzonym etacie na utrzymanie Urzędu i podległych mu zakładów monopolowych;

7. piecza nad odpowiedniem pomieszczeniem biura Urzędu akcyz i monopolów państwowych, jako to: wyszukanie lokalu, umówienie warunków najmu i t. p., jak również nadzór nad utrzymaniem biura w porządku i w dobrym stanie;

8. piecza nad zaopatrzeniem Urzędu w niezbędny zapas ksiąg, druków, formularzy, blankietów, materjałów piśmiennych i innych rekwizytów kancelaryjnych;

9. prowadzenie inwentarza ruchomości i utensylji biurowych, tudzież przyrządów technicznych, niezbędnych do wykonywania czynności nadzoru akcyzowego.

§ 67.

Naczelnik Urzędu akcyz i monopolów państwowych, jako bezpośredni przełożony wszystkich urzędników akcyzowych w swym okręgu, zwraca baczną uwagę na ich czynności służbowe, kontroluje dzienniki zajęć służbowych i ma prawo delegowania w razie potrzeby każdego z podwładnych sobie urzędników i funkcjona-

rjuszów do załatwienia czynności służbowych i prawo wydawania im poleceń służbowych.

§ 68.

Do czynności biurowych naczelnika urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych należy:

1. zbieranie wiadomości o osobach wnoszących podania o pozwolenie na prowadzenie zakładów produkujących przedmioty podległe opłatom akcyzowym i o pozwolenie na handel przedmiotami podległymi opłatom akcyzowym lub stanowiącymi monopol państwowy i przedstawianie tych podań wraz z opinjami Izbie skarbowej;

2. sprawdzanie składanych przez producentów deklaracji przewidzianych w ustawach akcyzowych i wydawanie świadectw na prawo rozpoczęcia produkcji przedmiotów podległych opłatom akcyzowym;

3. wydawanie wymaganych przez odnośne ustawy zaświadczeń dla wykupienia w kasie skarbowej właściwego patentu na prawo wyrobu lub sprzedaży produktów podległych opłatom akcyzowym lub stanowiących monopol państwowy, — osobom, posiadającym należyte koncesje;

4. wydawanie osobom, posiadającym odpowiednie koncesje świadectw na prawo nabycia w Kasie skarbowej banderoli akcyzowych;

5. przyjmowanie wszelkich innych zgłoszeń i podań, które stosownie do ustaw akcyzowych i monopolowych winny być wnoszone do urzędów I-ej instancji, tudzież wydawanie wszelkich zaświadczeń, przewidzianych w obowiązujących przepisach;

6. czuwanie nad ścisłem i dokładnem zestawianiem i terminowem wysyłaniem do Izb skarbowych wszelkich obrachunków, wykazów, odpisów ksiąg i sprawozdań wymaganych przez ustawy akcyz i monopolów państwowych lub zażądanych przez Izbę skarbową.

§ 69.

Oprócz czynności biurowych, wymienionych w § 68, naczelnik Urzędu akcyz i monopolów państwowych pełni obowiązki służbowe poza miejscem swego stałego urzędowania, a mianowicie:

1. objeżdża i rewiduje fabryki i zakłady produkujące przedmioty, podległe opłatom akcyzowym, składy produktów, stanowiących monopol państwowy, czasowo nieczynne fabryki i zakłady i miejsca detalicznej sprzedaży produktów, podległych opłatom akcyzowym lub będących monopolem państwowym w przepisanych terminach;

2. sprawdza na miejscu dołączone do podań o koncesję plany i opisy fabryk i zakładów, przeprowadza wymiar naczyń i zabezpieczenia aparatów;

3. ustawia, sprawdza, zamyka i rozłącza wszelkie kontrolne aparaty;

4. przy objazdach sprawdza książki akcyzowe, prowadzone w miejscach produkcji, w dystylarniach, magazynach i t. p. zakładach.

§ 70.

Do naczelnika Urzędu akcyz i monopolów państwowych należy również przeprowadzanie dochodzeń o wykroczenia przeciwko przepisom ustaw o akcyzach i monopolach państwowych, wymierzanie kar za wykroczenia w wypadkach, przewidzianych przez obowiązujące przepisy, przedstawianie Izbie skarbowej spraw karnych, zastrzeżonych jej kompetencji, ewentualnie kierowanie spraw karnych do właściwych sądów zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami.

§ 71.

Naczelnik Urzędu akcyz i monopolów państwowych ma obowiązek prowadzenia dziennika swych czynności służbowych, poza biurowych; w dzienniku szczegółowo zaznacza dnie swych wyjazdów, zrewidowane zakłady, rezultaty rewizji i wydane zarządzenia. Dziennik winien być złożony Izbie skarbowej dla skontrolowania go przez Naczelnika wydziału akcyz i monopolów w terminach oznaczonych przez Dyrektora Izby.

§ 72.

Inspektorzy akcyzowi wykonywują czynności nadzoru akcyzowego, wymienione w § 69, lub też pewien określony dział czynności w obrębie wyznaczonych im okręgów nadzorczych.

§ 73.

Inspektorzy akcyzowi prowadzą w sposób określony w § 71 dzienniki czynności służbowych, dotyczących nadzoru akcyzowego i przedstawiają je naczelnikowi Urzędu akcyz i monopolów państwowych w terminach, oznaczonych przez naczelnika wydziału IV Izby skarbowej. Dzienniki te po skontrolowaniu składa niezwłocznie naczelnik Urzędu Izbie skarbowej.

§ 74.

Kontrolerzy akcyzowi są delegowani na stały pobyt w tych miejscach produkcji i przechowywania przedmiotów podległych opłatom akcyzowym lub stanowiących monopol państwowy, które wymagają stałej ścisłej i bardziej umiejętnej kontroli, jako to: w cukrowniach, dystylarniach, znaczniejszych gorzelniach, w drożdżowniach i składach monopolowych, lub też pełnią w wyznaczonych im okręgach kontrolnych czynności objazdowe.

§ 75.

Kontrolerzy, delegowani na stały pobyt przy pewnych zakładach, mają czuwać bez przerwy nad przebiegiem produkcji, nad przychodem i rozchodem produktów w miejscach ich przeróbki i magazynowania; przestrzegać uiszczania opłat akcyzowych we właściwych terminach i baczyć, aby przepisy o prowadzeniu ksiąg kontroli akcyzowej były ściśle zachowywane.

§ 76.

Kontrolerzy objazdowi wykonywują w obrębie swych okręgów kontrolę czynności tych wszystkich zakładów, produkujących przedmioty, podległe opłatom akcyzowym, które nie posiadają stałych kontrolerów, jak również kontrolę handlu produktami, podległymi opłatom akcyzowym lub stanowiącymi monopol państwowy; przedsiębiorą środki zapobiegające wykroczeniom przeciwko przepisom o akcyzach i monopolach, śledzą i wykrywają wykroczenia, prowadzą dochodzenia w wypadkach naruszenia przepisów o akcyzach, sporządzają odpowiednie protokóły i przesyłają je naczelnikowi Urzędu akcyz i monopolów państwowych za pośrednictwem właściwego inspektora akcyzowego.

§ 77.

W razie zauważenia niedokładności w działaniu aparatów kontrolujących, jak również w wypadkach ujawnienia nieprawidłowości lub nadużyć, wymagających interwencji władz przełożonych, kontrolerzy tak stali, jak i objazdowi przedsiębiorą środki doraźne, zapobiegające stratom Skarbu Państwa i niezwłocznie dają znać inspektorowi akcyzowemu lub Naczelnikowi Urzędu akcyz i monopolów państwowych o stanie rzeczy celem dalszych zarządzeń.

§ 78.

Kontrolerzy objazdowi są obowiązani rewidować miejsca produkcji i składy przedmiotów, podległych opłatom akcyzowym tudzież handle trunków i miejsca detalicznej sprzedaży produktów, stanowiących monopol państwowy, w przepisanych terminach, jak również dokonywać rewizji nadzwyczajnych, szczególnie w wypadkach, gdy zachodzą uzasadnione podejrzenia nadużyć; oprócz tego kontrolerzy tak stali, jak i objazdowi na żądanie naczelnika Urzędu lub inspektorów akcyzowych mają uczestniczyć w dokonywanych przez nich rewizjach.

§ 79.

Przy dokonywaniu rewizji handlów i zakładów przemysłowych kontrolerzy mają zwracać uwagę na to, aby przedsiębiorstwa posiadały wymagane przez ustawy patenty akcyzowe i świadectwa przemysłowe.

W razie wykrycia braku patentów albo świadectw przemysłowych lub ujawnienia świadectw nieodpowiedniej kategorji, kontrolerzy są obowiązani sporządzać o tem protokóły i wysyłać je za pośrednictwem właściwego inspektora dla dalszych zarządzeń do Urzędu akcyz i monopolów państwowych, względnie Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych. W ten sam sposób postępują kontrolerzy, o ile przy pełnieniu swych obowiązków służbowych ujawnią wykroczenia przeciwko przepisom ustawy celnej; w tym wypadku dokonywują tymczasowego sekwestru nieoclonych towarów w sposób, przewidziany we właściwych przepisach.

§ 80.

Strażnicy skarbowi są niższymi wykonawczymi organami Urzędów akcyz i monopolów państwowych i mogą być delegowani przez Dyrektora Izby skarbowej, na wniosek naczelnika Urzędu akcyz i monopolów państwowych, na stały pobyt w zakładach, produkujących przedmioty podległe opłatom akcyzowym lub w składach produktów monopolowych, do pomocy stałym kontrolerom, albo zamiast stałych kontrolerów, o ile chodzi o zakłady względnie składy mniejszych rozmiarów. W pierwszym wypadku urzędują pod kierunkiem i według wskazówek stałego kontrolera, w drugim wypadku zastępują kontrolerów w wykonywaniu obowiązków, wymienionych w § 75-tym i otrzymują wskazówki służbowe od kontrolerów objazdowych.

§ 81.

Strażnicy skarbowi objazdowi mają miejsca zamieszkania we właściwych okręgach i pełnią w ich granicach obowiązki nadzoru akcyzowego. poruczone w §§ 76—79 wł., kontrolerom objazdowym, jako ich bezpośredni pomocnicy i wykonawcy ich zleceń służbowych.

§ 82.

Kontrolerom i strażnikom skarbowym może być poruczona przez naczelnika urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych, w porozumieniu się z naczelnikiem Urzędu akcyz i monopolów państwowych rewizja świadectw przemysowych, jak również zbieranie niektórych wiadomości, niezbędnych przy wymiarze podatków bezpośrednich i opłat stemplowych, jak np. o wartości majątków, o cenach sprzedażnych nieruchomości, o majątkach spadkowych i t. d., tudzież pomaganie sekwestratorom przy egzekucji podatków i opłat skarbowych.

§ 83.

Kontrolerzy i strażnicy skarbowi, stali i objazdowi prowadzą dzienniki służbowe swych czynności, w których szczegółowo oznaczają swe codzienne zajęcia służbowe, dzienniki te co miesiąc składają dla skontrolowania naczelnikowi urzędu akcyz i monopolów państwowych.

§ 84.

Kontrolerzy i strażnicy przy pełnieniu obowiązków służbowych są obowiązani posiadać przepisane oznaki, jak również wystawione przez Izbę skarbową legitymacje, stwierdzające tożsamość osoby i charakter służbowy.

§ 85.

Sekretarz Urzędu akcyz i monopolów państwowych prowadzi przy współudziale pomocniczych urzędników kancelarję Urzędu pod bezpośredniem kierownictwem naczelnika urzędu lub jego zastępcy, stosując się przytem do przepisów kancelaryjnych i do poszczególnych zleceń naczelnika.

§ 86.

O ile zachodzi potrzeba utworzenia odrębnej organizacji dla niektórych monopolów państwowych—obowiązują wydane w tym względzie osobne przepisy.

C. KASY SKARBOWE.

I. Organizacja Kas.

§ 87.

Kasy skarbowe pobierają i przechowują pieniądze i inne wartości na rachunek Skarbu Państwa, dokonywują wypłat na podstawie właściwych poleceń i prowadzą rachunkowość wpływów i wydatków funduszów państwowych. Kasom skarbowym mogą być powierzane niektóre czynności bankowe z ramienia Banku Polskiego (art. 11 „Ust. o tymcz. org. władz i urzędów skarbowych").

§ 88.

Kasy skarbowe zależą bezpośrednio od Izb skarbowych; nie dotyczy to kas pomocniczych, które zależą od Kas głównych.

§ 89.

Na czele Kasy stoi s k a r b n i k, mianowany z pośród osób, posiadających odpowiednią znajomość kasowości i rachunkowości, oraz doświadczenie służbowe. Obok skarbnika w Kasach urzędują: rachmistrze, kasjerzy, pomocnicy rachmistrza i urzędnicy pomocniczy. Ilość urzędników kasowych oznacza etat.

§ 90.

Skarbnik jest zwierzchnikiem personelu Kasy; kieruje jej czynnościami, odpowiada za całość przechowywanych sum i walorów, za prawidłowe prowadzenie rachunkowości i za terminowe dostarczanie sprawozdań i wykazów.

§ 91.

W szczególności do skarbnika należą:

1. sprawy osobowe urzędników i funkcjonarjuszów kasowych;

2. podział czynności pomiędzy pracowników kasy i baczenie, by praca była równomierna i zarządzanie ewentualnych zajęć poza godzinami urzędowemi;

3. zaznajamianie urzędników z nowymi przepisami i instrukcjami, których znajomość jest dla nich niezbędna;

4. zwracanie uwagi na to, aby interesanci byli załatwiani możliwie szybko i uprzejmie;

5. bezpośrednie załatwianie lub poruczanie do załatwiania urzędnikom i innym funkcjonarjuszom wszelkich pism, otrzymywanych przez Kasę, jak również podpisywanie korespondencji;

6. przechowywanie kluczy telegraficznych, uwierzytelnień i wzorów podpisów uwierzytelnionych osób;

7. układanie projektów etatów Kasy — osobistych i rzeczowych — i przedstawianie ich we właściwym czasie Izbie skarbowej;

8. podpisywanie asygnacji na wypłaty sum, przeznaczonych w zatwierdzonym etacie na utrzymanie Kasy i jej urzędników;

9. piecza nad zaopatrzeniem Kasy w odpowiedni zapas znaków wartościowych, tudzież w potrzebne rekwizyty, księgi, druki i materjały piśmienne;

10. czuwanie nad bezpieczeństwem skarbca, wyjednywanie potrzebnej po temu straży wojskowej lub policyjnej;

11. piecza nad odpowiedniem pomieszczeniem Kasy i skarbca, jako to: wyszukanie lokalu, umówienia warunków najmu i t. p., jak również nadzór nad utrzymaniem biura w porządku i dobrym stanie;

12. prowadzenie inwentarza ruchomości i utensylji;

13. przechowywanie, stosownie do przepisów instrukcji kasowej, kluczy od skarbca i kas ogniotrwałych, otwieranie i zamykanie kas i skarbca łącznie z rachmistrzem;

14. niezwłoczne zawiadamianie Izby skarbowej o wszelkich ważniejszych wypadkach w Kasie, jako to: o deficytach, o nadużyciach urzędników, o kradzieży itp.;

15. czuwanie nad terminowem wysyłaniem wykazów i sprawozdań do miejscowego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych i do Izby skarbowej w myśl obowiązujących przepisów i otrzymywanych poleceń.

§ 92.

W mniejszych Kasach z niewielkiemi obrotami, skarbnik prowadzi też czynności kasjerskie całkowicie lub częściowo (pobory lub wypłaty).

§ 93.

Rachmistrz jest kierownikiem rachunkowości, odpowiedzialnym za terminowe i prawidłowe prowadzenie wszelkich ksiąg, rachunków, zestawień, wyciągów i sprawozdań. Osobiście prowadzi najważniejsze księgi i rachunki.

Rachmistrz posiada drugie egzemplarze kluczy od skarbca i kas ogniotrwałych, uczestniczy w otwieraniu i zamykaniu kas i skarbca i ponosi łączną ze skarbnikiem odpowiedzialność za bezpieczeństwo i całość funduszów kasowych.

§ 94.

Rachmistrz jest zastępcą skarbnika na wypadek jego nieobecności i wówczas należą do niego wszelkie prawa i obowiązki skarbnika. Dyrektor Izby skarbowej może jednak do zastępstwa nieobecnego skarbnika delegować innego urzędnika skarbowego. W razie nieobecności rachmistrza lub w razie delegowania go do zastępstwa nieobecnego skarbnika, obowiązki rachmistrza przechodzą na urzędnika, wyznaczonego przez Dyrektora Izby na zastępcę rachmistrza.

§ 95.

Kasjer dokonywa wypłat lub przyjmuje wpłaty, prowadząc przytem niektóre księgi kasowe. W większych kasach urzęduje dwu lub więcej kasjerów, stosownie do etatu. Każdy z nich prowadzi poszczególny dział kasowy. Nieobecnego kasjera zastępuje jeden z urzędników kasy, delegowany przez skarbnika.

§ 96.

Kasjerzy-płatnicy, otrzymują sumy, niezbędne na wypłaty dzienne lub na zmianę pieniędzy, tudzież znaki wartościowe bezpośrednio od skarbnika i po ukończeniu czynności kasowych zwracają pozostałe sumy i walory do skarbca na ręce skarbnika; kasjerzy-poborcy dostarczają skarbnikowi wszelkie dzienne wpływy. Tak przyjmowanie, jak i oddawanie pieniędzy i walorów odbywa się podług rachunku.

§ 97.

Pomocnicy rachmistrza prowadzą pod kierunkiem rachmistrza poszczególne rachunki i księgi, stosownie do podziału czynności, zarządzonego przez skarbnika.

Skarbnik wyznacza zastępcę rachmistrza, w razie, gdy ten nie może spełniać swych obowiązków, do czasu wyznaczenia zastępcy przez Dyrektora Izby skarbowej.

§ 98.

Urzędnicy pomocniczy wykonywują czynności, poruczone im przez skarbnika, pod kierunkiem tych urzędników, do których są przydzieleni.

§ 99.

Woźni kasowi czuwają nad bezpieczeństwem Kasy i skarbca, pełnią dyżury dzienne i nocne, uczestniczą w przenoszeniu i przewożeniu sum pieniężnych i innych walorów, ewentualnie pomagają w liczeniu pieniędzy i w sprzedaży znaków wartościowych, jak również utrzymują lokale kasowe w porządku.

§ 100.

W siedzibie każdej kasy skarbowej istnieje komisja rewizyjna, której zakres działania określa instrukcja kasowa.

W skład Komisji rewizyjnej wchodzą:

a. w miejscowościach będących siedzibą Izby skarbowej: jako przewodniczący naczelnik wydziału kasowego Izby skarbowej, względnie jego zastępca, a jako członkowie: naczelnik miejscowego Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych i naczelnik miejscowego Urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych, lub ich zastępcy;

b. w miejscowościach poza siedzibą Izby skarbowej: naczelnik miejscowego Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych, jego zastępca i naczelnik miejscowego Urzędu akcyz i monopolów państwowych, a gdzie nie ma tego urzędu, miejscowy Inspektor akcyzowy. W razie nieobecności któregokolwiek z członków Komisji Rewizyjnej, powołuje się zamiast niego urzędnika, przeznaczonego do jego zastępstwa. Przewodniczenie w Komisji należy do naczelnika miejscowego Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych, a w razie jego nieobecności do naczelnika miejscowego Urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

§ 101.

Szczegółowe przepisy, dotyczące sposobu prowadzenia czynności kasowych, zasad i form prowadzenia rachunkowości, dokonywania rewizji kas i rachunków, składania sprawozdań, jak również wzory ksiąg, rejestrów, wykazów i t. p. podaje instrukcja kasowa.

II. Stosunek Kas do Urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych i do Urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych.

§ 102.

Kasa otrzymuje od miejscowego Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na trzy tygodnie przed nadejściem terminu płatności podatku rejestry biercze każdego podatku.

§ 103.

O wszelkich zmianach, zachodzących w sumach podatków wykazanych w rejestrach bierczych, z tytułu skreśleń, umorzeń, rozłożenia na raty i t. p., Kasa otrzymuje poszczególne zawiadomienia od miejscowego Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych, względnie od Izby skarbowej.

§ 104.

W ciągu miesiąca po upływie terminu płatności podatku, Kasa sporządza wykaz zaległości i przesyła go miejscowemu Urzędowi skarbowemu podatków i opłat skarbowych.

§ 105.

O wpływach podatków, wnoszonych po upływie terminu płatności wraz z doliczonemi karami za opóźnienie, kasa zawiadamia miejscowy Urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych, przesyłając mu codziennie wykaz wpływów zaległości każdego podatku.

§ 106.

Zasadniczy podatek przemysłowy (za świadectwa przemysłowe i od zatrudnień osobisto-przemysłowych) Kasy przyjmują od płatników, na zasadzie deklaracji, poczem wydają płatnikowi odpowiednie świadectwo, podpisane przez skarbnika i rachmistrza. Wydawane świadectwa wciąga się do osobnej kontroli i zaopatruje Nr. bieżącym i pieczęcią urzędową. Co miesiąc Kasa przesyła miejscowemu Urzędowi skarbowemu podatków i opłat skarbowych wykaz danych w tym czasie świadectw łącznie z deklaracjami stron.

§ 107.

Oprócz wykazów, przewidzianych w §§ 104—106 na żądanie Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych Kasa dostarcza mu wiadomości, dotyczących poszczególnych wpływów podatków bezpośrednich i opłat skarbowych.

§ 108.

O wpływach z akcyz i monopolów państwowych kasy zawiadamiają właściwe Urzędy.

Na żądanie Naczelnika Urzędu akcyz i monopolów państwowych lub Inspektora akcyzowego — Kasy udzielają mu wiadomości co do poszczególnych wpływów.

Warszawa, dnia 30 stycznia 1920 r.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

(Dz. Ustaw Nr. 15 z d. 23/II 1920 r., poz. 81).

Bilans Banku Udziałowego w Piotrkowie

na dzień 31 grudnia 1918 r.

STAN CZYNNY.

	Rub. i kop.
Gotowizna w kasie	201110,26
Papiery procentowe kapitału zapasowego	4800,—
Ruchomości	3678,25
Papiery procentowe	665,—
R-k przekazowy w Ros. Banku Państwa	5506,99
Korespondenci	1067,68
Specjalne rachunki bieżące, zabezpieczone papierami procentowemi i wekslami	122030,64
Pożyczki na towary	85753,82
Skup weksli	203466,75
Monety zagraniczne	3904,97
Sumy z zabezpieczeniami	14112,10
Weksle wysłane do inkasa	891,86
Zaległe procenty od dyskonta weksli	18965.52
Kupony papierów procentowych	703,53
Marki stemplowe	179,67
Koszty urządzenia nowego skarbca	4210,56
Wydatki do zwrotu	3418,32
Akcje Banku Towarzystw Spółdzielczych	3500,—
Weksle w dochodzeniu sądowem będące	49279,21
Sumy przechodnie	1000,—
	728245,13

STAN BIERNY.

	Rub. i kop.
Kapitał obrotowy	71075,—
„ zapasowy	5297,76
10% wnioski do zwrotu	11044,95
Kapitał na lokacji terminowej	385924,—
Wkłady na rachunek bieżący	140920,84
Specjalny r-k w Ros. Banku Państwa, zabezpieczony wekslami	39300,—
Inkaso	340,35
Sumy przechodnie	16425,06
Procenty do wypłaty	33501,01
5% pożyczka Państwa Polskiego	6016,52
Różne należności	6389,71
Przekazy wystawione na Towarzystwo	168,34
Kapitał amortyzacyjny	2495,42
Wpływy za wynajem kasetek w skarbcu	3308,98
Kasa Przezorności	1016,31
Dywidenda do wypłaty	2705,24
Czysty zysk	2315,64
	728245,13

Rachunek strat i zysków za 1918 r.

WINIEN.

	Rub. i kop.
Procenty	26654,60
Koszty handlowe	35655,82
Amortyzacje	367,82
Potrącenia na straty	59,51
Czysty zysk	2315,64
	65053,39

MA.

	Rub. i kop.
Pozostałość czystego zysku z r. 1917	2570,75
Procenty	44973,87
Różne wpływy	1611,39
Różne zyski	15897,38
	65053,39

Stan rachunków Rypińskiego Towarzystwa Kredytowego d. 31 grudnia 1918 r.

STAN CZYNNY.

Sumy w instytucjach kredytowych	Mk.	49.649,88
Pożyczki	„	1.478.979,11
Majątek nieruchomy i ruchomości	„	416.670,72
Papiery procentowe własne	„	35.881,—
Gotowizna w kasie	„	120.343,89
	Mk.	2.101.524,60

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy	Mk.	12.960,—
„ zapasowy	„	113.482,30
Kapitały specjalne	„	10.093,55
Wkłady	„	1.949.210,55
Sumy przechodnie	„	10.022,38
Czysty zysk	„	5.755,82
	Mk.	2.101.524,60

Sprawozdanie Stowarzyszenia Spożywczego w Skibniewie, pow. Sokołowskiego,

za czas od 1 stycznia 1919 r. do 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY:

Gotowizna w kasie	Mk.	7381.68
Ruchomości	„	185.08
Remanent tow. po cenie kosztu	„	12225.08
Dłużnicy (za towary)	„	1172,10
W aprowizacji	„	5497,15
Inne należności	„	2029.85
Razem	Mk.	28490,94

STAN BIERNY:

Udziały	Mk.	3898.30
Kapitał zapasowy	„	2411.40
Kapitał rezerwowy	„	1949.80
Czysty zysk	„	20631.44
Razem	Mk.	28490.94

Sprawozdanie za rok 1918 Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Rypinie, gub. Płockiej.

Obroty i pozostałości rachunków (Bilans).

STAN BIERNY.	Pozostawało z pocz. roku sprawozd.	Przychód wedł. księgi głównej w ciągu roku	Rozchód wedł. księgi głównej w ciągu roku	Pozostałość w końcu roku sprawozd.
	Marki i fenigi			
Kapitał zakładowy (udziałowy, własny i wypożyczony) .	17110,76	34,56	3613,64	13531,68
Kapitał zapasowy . .	1661,04	—	—	1661,04
Kapitał specjalny .	1188,—	—	—	1188,—
Wkłady	71200,73	3341,70	25627.75	48914,68
Długi	23803,20	—	—	23803,20
Sumy przechodnie . .	481,65	—	—	481,65
Razem. . . .	115445,38	3376,26	29241,39	89580,25

STAN CZYNNY.	Pozostawało z pocz. roku sprawozd.	Przychód wedł. księgi głównej w ciągu roku	Rozchód wedł. księgi głównej w ciągu roku	Pozostałość w końcu roku sprawozd.
	Marki i fenigi			
Lokaty	15465,14	—	—	15465,14
Własne papiery procentowe	5112,20	—	—	5112,20
Pożyczki	89125,35	27354,50	—	61770,85
Majątek	594,—	—	—	594,—
Wydatki różne . .	—	—	—	—
Wydatki i straty . .	3230,97	5492,15	6575,76	4314,58
Razem . . .	113527,66	32846,65	6575,76	87256,77
Gotówką	1917,72			2323,48
Bilans. . . .	115445,38			89580,25

Za Redakcję odpowiedzialny: **Leonard Szarlitt.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 20. 8733. 13. II. 20. 4000.